

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ของ
นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ
ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

A STUDY OF CRITICAL READING ABILITY IN ENGLISH OF THE THIRD YEAR
ENGLISH BUSINESS COMMUNICATION STUDENTS IN
PRIVATE HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS

จุฑามาศ สุคนธา

งานวิจัยนี้ ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีการศึกษา 2549

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามเพศ.....	43
2 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามอายุ.....	43
3 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษาก่อนเข้าศึกษา.....	44
4 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามจำนวนรายวิชาที่เรียนภาษาอังกฤษ.....	44
5 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์.	44
6 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามจำนวนผู้เรียนในชั้นเรียน.....	45
7 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย จำแนกตามลักษณะบทอ่าน และโอกาสในการใช้.....	46
8 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย จำแนกตามกิจกรรมก่อนอ่าน.....	47
9 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย จำแนกตามกิจกรรมขณะอ่าน.....	48
10 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย จำแนกตามกิจกรรมหลังอ่าน.....	49
11 คะแนนสูงสุด ต่ำสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการทดสอบทั้ง 5 ทักษะ...	50
12 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ปัจจัยด้านบุคคล และความสามารถในการอ่าน เชิงวิจารณ์.....	51
13 เปรียบเทียบจำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างกลุ่มนักศึกษาระดับ คะแนนสูงและระดับคะแนนต่ำ จำแนกตามทักษะทั้ง 5 ด้าน.....	52
14 จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามกลุ่มนักศึกษาที่มีระดับคะแนน สูง และระดับคะแนนต่ำ.....	53
15 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มีระดับคะแนนสูงและระดับ และระดับคะแนนต่ำ เกี่ยวกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ.....	53

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร.ชมพันธุ์ ภูษธร ณ อยุธยา ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นผู้ให้คำแนะนำปรึกษาตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง ตลอดจนให้ข้อคิดเห็นต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างเต็มที่ตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของอาจารย์เป็นอย่างมาก และขอกราบขอบพระคุณอาจารย์เป็นอย่างสูง

กราบขอบพระคุณ ดร.รัชนิพร พุคยาภรณ์ พุกกะมาน และผู้บริหารของมหาวิทยาลัย ศรีปทุม ที่ให้ความสำคัญและสนับสนุนงานวิจัย

ขอขอบพระคุณผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่าง ๆ และขอบคุณนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

ขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุমন ถนอมเกียรติที่ให้คำแนะนำ รวมทั้งกำลังใจมาโดยตลอด

จุฑามาศ สุคนธา

มกราคม 2551

หัวข้อวิจัย: การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ผู้วิจัย: จุฑามาศ สุคนธา

หน่วยงาน: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีที่พิมพ์: พ.ศ. 2550

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2549 กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ จำนวน 326 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบใช้วิธีสุ่มจากมหาวิทยาลัยเอกชน 9 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์และแบบสอบถามผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองได้รับการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ และทดลองใช้เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบและแบบสอบถามได้ความเชื่อมั่นเท่ากับ .70 และ .89 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยการหาค่าเฉลี่ยค่าร้อยละ t-test for dependent sample และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลวิจัยพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์อยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 51.81 ทักษะที่นักศึกษามีคะแนนมากที่สุดคือ ทักษะการตัดสินใจที่เห็นเป็นข้อเท็จจริงและความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 72.40 ทักษะที่นักศึกษามีคะแนนรองลงมาคือ ทักษะความสามารถในการรู้ความมุ่งหมายของผู้เขียนคิดเป็นร้อยละ 51.45 ส่วนอีกสามทักษะที่ไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ คือ ความสามารถในการเข้าใจข้อความที่อ่านได้ชัดเจนว่าตอนใดเป็นเหตุเป็นผล เปรียบเทียบความแตกต่างและความคล้ายคลึงของประเด็นตลอดจนการลำดับเรื่อง ความสามารถในการประเมินทัศนคติของผู้เขียนและน้ำเสียงของบทอ่าน และความสามารถในการอนุมานสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้โดยตรงในเรื่องราวที่อ่าน คิดเป็นร้อยละ 49.32, 43.85 และ 42.09 ตามลำดับ

คำสำคัญ: การอ่านเชิงวิจารณ์ การสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร การอ่านภาษาอังกฤษ

Research Title: A Study of Critical Reading Ability in English of the Third Year
English Business Communication Students in Private Higher Education
Institutions

Name of Researcher: Juthamas Sukontha

Name of Institution: Liberal Arts Faculty, Sripatum University

Year of Publication: B.E. 2550

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the critical reading ability in English of the third year English Business Communication students in private higher education institutions in 2006 academic year.

The subjects were 326 students selected by judgment sampling from 9 universities. The instruments were English critical reading ability test and questionnaire about learning to read English through communicative approach constructed by the researcher. The reliability of the test and questionnaire were .70 and .86 respectively. The data were analyzed by means of arithmetic mean, percentage of arithmetic mean, t-test for dependent sample and Pearson product moment correlation.

The findings were that students had critical reading ability at the minimum norm level with an average percentage of 51.81. The critical reading skill that students possessed the most was distinguishing fact and opinion (72.40%), the next was recognizing author's purpose (51.45%). The other three skills: recognizing author's writing patterns evaluating author's attitude and tone and making inferences were below the minimum norm level with the average percentages of 49.32, 43.86 and 42.09 respectively.

Keywords: Critical Reading, Teaching Reading Communicatively, English Reading

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
	คำถามการวิจัย.....	4
	สมมุติฐานการวิจัย.....	5
	ขอบเขตของการวิจัย.....	5
	นิยามศัพท์.....	5
2	วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	7
	การอ่านทั่วไป	
	ความหมายของการอ่าน.....	7
	ระดับของการอ่าน.....	9
	การอ่านเชิงวิจารณ์	
	ความหมายของการอ่านเชิงวิจารณ์.....	11
	การคิดเชิงวิจารณ์.....	11
	องค์ประกอบของการอ่านเชิงวิจารณ์.....	14
	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการอ่านเชิงวิจารณ์.....	19
	การวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์.....	20
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเชิงวิจารณ์.....	22
	งานวิจัยในประเทศ.....	22
	งานวิจัยในต่างประเทศ.....	27
	การสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร.....	30
	แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	30
	หลักการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร.....	31
	การจัดกิจกรรมและขั้นตอนการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร.....	32

บทที่	หน้า
3	ระเบียบวิธีการวิจัย..... 34
	รูปแบบการวิจัย..... 34
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง..... 34
	ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย..... 34
	การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 34
	เครื่องมือการวิจัย..... 35
	วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ..... 37
	การรวบรวมข้อมูล..... 38
	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 38
	สถิติที่ใช้ในการวิจัย..... 39
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 42
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 55
	ความมุ่งหมายของการวิจัย..... 55
	วิธีการดำเนินการวิจัย..... 55
	สรุปผลการวิจัย..... 57
	อภิปรายผล..... 59
	ข้อเสนอแนะ..... 63
	บรรณานุกรม..... 65
	ภาคผนวก..... 70
	ภาคผนวก ก แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์และ แบบสอบถามผู้เรียนเรื่องการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร..... 71
	ภาคผนวก ข จดหมายขอความร่วมมือในการทำแบบทดสอบและ แบบสอบถาม..... 102
	ประวัติย่อผู้วิจัย..... 104

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ และการประกอบอาชีพ ตลอดจนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการพัฒนาศักยภาพบุคลากรในยุคโลกาภิวัตน์เพื่อให้สามารถนำประเทศสู่การแข่งขันด้านเศรษฐกิจ

การอ่านภาษาอังกฤษถือเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากในยุคของข้อมูลข่าวสาร ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษย่อมมีโอกาสในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำ (วิสาข์ จิตวิตร. 2541 : หน้าคำนำ) ซึ่งสอดคล้องกับสุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 50) ที่กล่าวว่าทักษะอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากที่สุดสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในประเทศไทย เพราะทักษะอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นในการศึกษาหาความรู้ เช่น การอ่านตำราเรียน บทความทางวิชาการ ผลงานวิจัย ในการค้นคว้าก็ต้องอ่านเอกสารที่เกี่ยวข้อง ในการดำรงชีวิต เช่น อ่านประกาศนิตยสาร คำชี้แจงในการใช้เครื่องอุปโภคบริโภค เป็นต้น

นอกจากนี้ กมล โปธิเย็น (2545 : 8) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับชีวิตของเราในยุคปัจจุบัน เนื่องจากการอ่านจะช่วยสร้างความเป็นผู้รอบรู้ ลึกซึ้ง ตลอดจนรู้เท่าทันกระแสการเคลื่อนไหวของโลก นอกจากนี้การอ่านยังเป็นพื้นฐานและเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ของเรา ช่วยให้เกิดการพัฒนาและสร้างสรรค์คุณค่าให้แก่ตนเอง ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา สังคม อารมณ์ และจิตใจ การอ่านสามารถทำให้คนเราขยายโลกทัศน์ และเกิดมุมมองที่แตกต่างออกไปจากที่ตนเองมีอยู่เดิม ผู้ที่สามารถพัฒนาตนเองให้เป็นคนรักการอ่านได้ ก็จะมีโอกาสพัฒนาตนเองให้ก้าวสู่ความเป็น “พหุสูต” ตลอดจนสามารถพัฒนาตนเองสู่ความเป็น “นักปราชญ์” ได้ เนื่องจากหนึ่งในองค์สี่แห่งความเป็นนักปราชญ์ก็คือ “สุ” อันได้แก่ความเป็นผู้ฟังมากและผู้อ่านมาก นั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับแอนเดอร์สัน (Anderson. 1999 : 1) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะสำคัญสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่

สอง และเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดสำหรับคนจำนวนมาก ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้ดี จะมีความได้เปรียบต่อการพัฒนาตนเองในด้านวิชาการต่าง ๆ อย่างกว้างขวางและหลากหลาย

จึงอาจสรุปได้ว่า ผู้ที่มีทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษดี ย่อมได้เปรียบในการศึกษาหาความรู้ได้อย่างละเอียดลึกซึ้งซึ่งเป็นประโยชน์ทั้งด้านส่วนตัวและอาชีพ ด้วยเหตุที่การอ่านมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งกับทุกคน ดังนั้น การฝึกให้ผู้อ่านมีความสามารถในการอ่านจึงเป็นสิ่งสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งโดยเฉพาะการอ่านเชิงวิจารณ์ (Critical Reading) ที่เป็นการอ่านในระดับสูง สูงกว่าการอ่านเพื่อเอาความ (Reading Comprehension) เพราะผู้อ่านต้องอ่านให้เข้าใจความหมายตามที่เขียนให้ถ่องแท้ก่อนจึงจะอ่านอย่างวิจารณ์ได้ (สุนิจ สุตันทวิบูลย์. 2543 : 80)

จากสภาพสังคมปัจจุบันที่มีการเผยแพร่ข่าวสารอย่างแพร่หลาย ระบบสื่อมวลชน ทั้งวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ล้วนมีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของคนอย่างมาก เมื่อพิจารณาในด้านสื่อสิ่งพิมพ์ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร ใบปลิว จะเห็นว่ามีทั้งข่าวสารข้อมูลที่น่าเชื่อถือและมีคุณค่า และที่เสนอแต่เพียงความคิดเพียงด้านเดียว บิดเบือนข้อเท็จจริง มีการสอดแทรกทัศนคติของผู้เขียนลงไป เนื่องจากความชอบหรืออคติส่วนตัวของผู้เขียน ดังนั้นผู้อ่านจำเป็นต้องใช้วิจารณญาณตัดสินใจในเรื่องที่อ่านว่ามีความถูกต้องตรงกับความจริงหรือไม่ น่าเชื่อถือได้มากน้อยเพียงไร โดยผู้อ่านจะต้องสามารถแยกแยะได้ว่าข้อมูลใดเป็นข้อเท็จจริง ข้อมูลใดเป็นความคิดเห็น ซึ่งถือเป็นทักษะพื้นฐานในการอ่านเชิงวิจารณ์ ในเรื่องความสำคัญของการอ่านเชิงวิจารณ์นี้มีผู้รู้ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติได้กล่าวไว้ดังนี้

บอนด์และทิงก์เกอร์ (Bond and Tinker. 1967 : 7) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านเชิงวิจารณ์ที่มีต่อการเป็นพลเมืองดีไว้ว่า พลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตยต้องมีความสามารถในการอ่าน ชาติที่เจริญได้นั้นประชาชนในชาติต้องได้รับรู้เรื่องราวของชุมชนของตนเป็นอย่างดี เมื่อรู้แล้วต้องรู้จักคิด รู้จักตรวจสอบประเมินแยกได้ว่าสิ่งใดเป็นข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็น รู้จักทำให้ความขัดแย้งกันระหว่างความคิดเห็นต่าง ๆ คลายลง รู้จักพิจารณาและประเมินการโฆษณาต่าง ๆ การคิดเช่นนี้จะต้องอาศัยข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง สิ่งที่ใช้ในการสื่อความคิดเหล่านี้ อย่างได้ผลที่สุดคือ การอ่าน และในทำนองเดียวกันนั่นคือ พลุกะวัน (2532 : 95-102) กล่าวว่า การอ่านอย่างวิเคราะห์วิจารณ์ถือเป็นจุดสุดยอดของการอ่าน เพราะว่าเป็นการได้ใช้ประโยชน์จากการอ่าน โดยผู้อ่านต้องมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน รู้จักไตร่ตรองซึ่งนำหนักแล้วตัดสินใจได้ว่าสิ่งใดมีประโยชน์

แล้วจึงเลือกนำไปใช้ การอ่านระดับนี้จะช่วยสร้างเสริมให้ผู้เรียนได้คิดอย่างมีเหตุผล สามารถสร้างคนให้เป็นคนสุขุมรอบคอบ มีความอดุสาหะ อันเป็นส่วนหนึ่งของการเสริมสร้างประชาธิปไตย ในการดำเนินชีวิต การปกครอง และความเป็นพลเมืองดี และประเทิน มหาจันทร์ (2530 : 173) ได้สรุปถึงความจำเป็นที่ต้องมีความสามารถในการอ่านในระดับวิเคราะห์วิจารณ์ดังนี้

1. ปัจจุบันความก้าวหน้าทางด้านสื่อสารมวลชนมีมาก การรับข่าวสารจึงจำเป็นต้องใช้วิจารณญาณให้รอบคอบ เพื่อการตัดสินใจได้ถูกต้อง
2. ความก้าวหน้าทางด้านโฆษณาขายสินค้ามีมากจนคนส่วนใหญ่หลงเชื่อในคำโฆษณา การใช้ความคิดอย่างพินิจพิเคราะห์จะช่วยให้การตัดสินใจซื้อสินค้าเป็นไปอย่างถูกต้อง
3. เนื่องจากลัทธิการปกครองในปัจจุบันมีหลายลัทธิ แต่ละลัทธิก็พยายามโฆษณาชวนเชื่อโดยใช้หลักจิตวิทยาต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง การใช้วิจารณญาณอย่างรอบคอบจะช่วยให้การตัดสินใจเชื่อหรือไม่เชื่อลัทธิใดเป็นไปอย่างถูกต้อง
4. ประเทศไทยมีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และวิถีของประชาธิปไตยนั้น ส่งเสริมการคิดอย่างมีเหตุผล ด้วยเหตุนี้การอ่านอย่างวิเคราะห์วิจารณ์จึงมีความจำเป็นสำหรับสังคมประชาธิปไตย
5. ปัจจุบันข้อมูลวิทยาต่าง ๆ มีมาก การเรียนรู้ของคนในยุคปัจจุบันจึงมิได้ยึดอยู่กับตำราเพียงเล่มเดียว หากต้องใช้วิจารณญาณพิจารณาจากตำราหลายเล่ม ผู้เขียนหลายคน ด้วยเหตุนี้การอ่านอย่างวิเคราะห์วิจารณ์จึงมีความจำเป็นมากในยุคปัจจุบัน

สมิธ (Smith. 1963 : 270) ได้จัดให้การอ่านระดับวิเคราะห์วิจารณ์เป็นการอ่านขั้นสูงสุดของการอ่านเข้าใจความหมาย สมิธกล่าวว่าคนที่จะสามารถอ่านในระดับวิเคราะห์วิจารณ์ได้นั้น ผู้อ่านจะต้องเข้าใจข้อความตามตัวอักษร และจะต้องสามารถแปลความหรือตีความในสิ่งที่ผู้เขียนมิได้บอกไว้ได้ ผู้อ่านจะต้องอ่านด้วยความสงสัยและต้องการที่จะค้นคว้าหาความจริง โดยผู้อ่านจะต้องสามารถประเมินค่า มีความคิดโต้แย้งและสามารถตัดสินใจได้ว่าสิ่งที่อ่านนั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งความจริงหรือความลำเอียงของผู้เขียนหรือไม่ ผู้อ่านจะต้องมีความคิดเป็นของตนเอง ในการที่จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับผู้เขียน โดยอาศัยประสบการณ์ ข้อเท็จจริง หรือเหตุผลของตนเอง และคาร์ลิน (Karlin. 1971 : 128) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านเชิงวิจารณ์ไว้ว่าเป็นสิ่งที่นักการศึกษาควรจะต้องเห็นพ้องร่วมกันว่าการสอนอ่านในระดับนี้ถือเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญที่สุด นอกจากนั้นผู้แต่งตำราสมัยใหม่ด้านการสอนอ่านก็ควรที่จะให้ความสำคัญในการพัฒนาความสามารถของผู้อ่านในการอ่านเชิงวิจารณ์ด้วย

จะเห็นได้ว่าการอ่านเชิงวิจารณ์เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับบุคคลทั่วไปและผู้เรียนทุกระดับ เพราะมีความสำคัญต่อทุก ๆ คนในสังคม การอ่านเชิงวิจารณ์เป็นทักษะที่สามารถสอนและฝึกได้ การสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ซึ่งเริ่มแพร่หลายในประเทศไทย ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2513 (วิสาข์ จิตวิตร์. 2541 : 48) เป็นแนวการสอนที่ภาควิชาภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีปทุม มีนโยบายให้นำมาใช้อย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม เริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ. 2005 เป็นต้นมา โดยมีความเชื่อว่าภาษาเป็นเครื่องมือของการสื่อสาร ดังนั้น การสอนภาษาจึงสอนให้ผู้เรียนนำไปใช้ในการสื่อสารได้ นอกจากนี้ การสอนอ่านจะได้ผลดียิ่งขึ้นถ้าครูผู้สอนได้ทราบเกี่ยวกับพื้นฐานความสามารถในการอ่านของผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อที่ครูจะได้เตรียมแบบฝึกหัดและบทเรียนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนที่ตนจะสอนดังที่ Nuttal. (2005 : 215) กล่าวว่า การสอนอ่านในทักษะใด ๆ ให้ได้ผลดีนั้น ครูผู้สอนต้องวัดความสามารถในการอ่านของผู้เรียนในทักษะนั้น ๆ แล้วนำคะแนนมาตีค่าว่าผู้เรียนมีความสามารถเพียงใด ทั้งนี้เพื่อจะช่วยครูผู้สอนในการเตรียมการสอนให้ตรงกับความสามารถของผู้เรียน

จากความสำคัญและความจำเป็นของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ดังกล่าวมาแล้ว รวมทั้งประโยชน์ของการวัดความสามารถในการอ่านของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความสามารถในการอ่านในระดับนี้ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ว่าจะมีความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์เพียงใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ และหาแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์

คำถามการวิจัย

1. การสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารมีผลต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนหรือไม่และอย่างไร

2. นักศึกษาที่มีความสามารถสูงในการอ่านเชิงวิจารณ์ มีความสามารถในทักษะย่อยต่างกับนักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ต่ำหรือไม่และอย่างไร

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่มีระดับคะแนนสูง ระดับคะแนนต่ำ และได้รับการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารแตกต่างจากความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ของนักศึกษาฯ ที่มีระดับคะแนนสูง ระดับคะแนนต่ำ ที่ไม่ได้รับการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร

2. นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่มีความสามารถสูงในการอ่านเชิงวิจารณ์ มีความสามารถในทักษะย่อยแตกต่างจากนักศึกษาฯ ที่มีความสามารถต่ำ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 9 แห่ง ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2549

2. กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 9 แห่ง จำนวน 326 คน ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต มหาวิทยาลัยสยามและมหาวิทยาลัยเกริก ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2549 โดยการสุ่มตัวอย่างในครั้งนี้เป็นการสุ่มแบบวิจักษณ์ญาณ (Judgement sampling)

3. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือเอกสารจริงที่พบในชีวิตประจำวัน เช่น ข่าว โฆษณา บทความ คำแนะนำวิธีใช้อุปกรณ์ เป็นต้น

4. ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เวลา 1 ปี ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2549 ถึงวันที่ 1 สิงหาคม 2550

นิยามศัพท์

1. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ หรือสาขาภาษาอังกฤษ หรือสาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

2. สถาบันอุดมศึกษา หมายถึง สถาบันที่ตั้งขึ้นเพื่อการศึกษาาระดับสูง ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต มหาวิทยาลัยสยามและมหาวิทยาลัยเกริก

3. การอ่านเชิงวิจารณ์ (Critical reading) หมายถึง การอ่านที่ผู้อ่านจะต้องใช้ความคิด เหตุผล และประสบการณ์ ในการวิเคราะห์ ตีความ และประเมินค่าในสิ่งที่อ่านได้ แม้ผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง

4. ความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ หมายถึง ความสามารถของนักศึกษาในการทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ถูกต้อง

5. แบบทดสอบ หมายถึง แบบทดสอบการอ่านเชิงวิจารณ์ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองโดยวัดทักษะ 5 อย่างคือ

- Distinguishing fact and opinion ทดสอบความสามารถในการตัดสินข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อความที่เป็นข้อคิดเห็น

- Making inferences ทดสอบความสามารถในการอนุมานสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้โดยตรงในเรื่องราวที่อ่าน

- Recognizing author's purpose ทดสอบความสามารถในการรู้ความมุ่งหมายของผู้เขียน

- Recognizing author's writing patterns เป็นแบบทดสอบความสามารถในการเข้าใจข้อความที่อ่านได้ชัดเจนว่าตอนใดเป็นเหตุเป็นผล เปรียบเทียบความแตกต่างและความคล้ายคลึงของประเด็นตลอดจนการลำดับเรื่อง

- Evaluating author's attitude and tone ทดสอบความสามารถในการประเมินทัศนคติของผู้เขียนและน้ำเสียงของบทอ่าน

6. การสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การสอนอ่านเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร สามารถวัดจากคะแนนในแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเกี่ยวกับลักษณะของบทอ่านและกิจกรรมตามขั้นตอนการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. การอ่านทั่วไป
  - 1.1 ความหมายของการอ่าน
  - 1.2 ระดับของการอ่าน
2. การอ่านเชิงวิจารณ์
  - 2.1 ความหมายของการอ่านเชิงวิจารณ์
  - 2.2 การคิดเชิงวิจารณ์
  - 2.3 องค์ประกอบของการอ่านเชิงวิจารณ์
  - 2.4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการอ่านเชิงวิจารณ์
  - 2.5 การวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเชิงวิจารณ์
  - 3.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ
4. การสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร

1. การอ่านทั่วไป

1.1 ความหมายของการอ่าน

บันลือ พุกกะวัน (2532 : 2) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า เป็นการพัฒนาความคิด โดยที่ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถหลาย ๆ ด้าน เช่น การใช้การสังเกตจำรูปคำ ใช้สติปัญญาและประสบการณ์เดิมในการแปลความ หรือถอดความให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ดี โดยวิธีอ่านแบบนี้จะต้องดำเนินการเป็นขั้นตอนและต่อเนื่อง จึงจะสามารถเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน และนำผลของสิ่งที่ได้จากการอ่านมาเป็นแนวคิด แนวปฏิบัติได้

ประทีน มหาจันทร์ (2530: 13) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า เป็นกระบวนการในการแปลความหมายของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่มีการจัดบันทึกไว้ ลักษณะของการอ่านที่แท้จริงได้แก่ การทำความเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน ความหมายดังกล่าวนี้มีใช้เกิดจากตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่อ่านเท่านั้น หากขึ้นอยู่กับการกระตุ้นให้เกิดความคิดรวบยอดหรือจินตนาการของผู้อ่านเป็นสำคัญ การเข้าใจความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่อ่านขึ้นอยู่กับความหมายที่ผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจ โดยอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นพื้นฐาน

สมุทร เซ็นเชาวิช (2542 : 1) กล่าวว่า การอ่านคือการสื่อความหมายเป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนพูด ผู้อ่านแสดงปฏิกิริยาตอบโต้และอาจตอบโต้กับผู้อื่นด้วย

เกรบและสตอลเลอร์ (Grabe and Stoller. 2002 : 9) กล่าวว่า การอ่านคือความสามารถในการค้นหาความหมายจากสิ่งพิมพ์และตีความได้อย่างเหมาะสม

แอนเดอร์สัน (Anderson. 1999 : 1) ให้ความหมายของการอ่านว่าเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านต้องใช้ความคิดที่คล่องแคล่วและว่องไว (An active, fluent process) ปฏิสัมพันธ์กับบทอ่านเพื่อสร้างความหมายจากเรื่องที่อ่าน โดยใช้ตัวชี้แนะด้านต่าง ๆ เช่น ด้านไวยากรณ์ ความรู้เดิม เป็นต้น

นัททอลล์ (Nuttal. 2005 : 3-13) กล่าวว่า การอ่านคือ การถ่ายโอนความหมายจากผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน ดังนั้นการอ่านจึงเป็นการผสมผสานระหว่างทักษะหลายชนิด เพื่อสร้างความเข้าใจ โดยเป็นไปตามจุดประสงค์ ความต้องการและวิธีการของผู้อ่าน

จากคำจำกัดความข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การอ่านหมายถึงกระบวนการตีความหมายหรือสร้างความเข้าใจจากบทอ่าน โดยสิ่งสำคัญที่ช่วยให้เข้าใจความหมายก็คือ สติปัญญา และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

1.2 ระดับของการอ่าน

วิสาข์ จัฒวัตร (2541 : 211-212) เซียฟอสส์และรีดเดนซ์ (Searfoss and Readence 1994 : 231-232) คอนเลย์ (Conley 1995 : 178) ได้แบ่งระดับของความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal level) เป็นการอ่านที่มีความเข้าใจข้อมูลตามตัวอักษรที่ปรากฏ
2. ระดับขั้นตีความ (Interpretative level) เป็นการอ่านที่ต้องตีความหมายที่แฝงอยู่ซึ่งผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง ผู้อ่านจะต้องอาศัยประสบการณ์พื้นฐานของตนเข้ามาช่วยตัดสินใจทำความเข้าใจ
3. ระดับขั้นนำไปประยุกต์ (Applied level) เป็นการอ่านที่นำเอาแนวคิดที่ได้จากบทอ่านไปประยุกต์ โดยโยงความรู้จากประสบการณ์เดิมกับความรู้ที่ได้จากบทอ่านมาสรุปว่าจะนำไปใช้อย่างไร

สมิธ (Smith. 1963 : 262) ได้แบ่งระดับการอ่านออกเป็น 3 ระดับ เช่นกัน โดยระดับ 1-2 จะเหมือนกับที่กล่าวไว้ข้างต้น ส่วนระดับ 3 คือ ระดับวิจารณ์ (Critical reading level)

วอลเล็ทและไดสิค (Vallette & Disick. 1972 : 161-168) ได้แบ่งระดับของการอ่านออกเป็น 5 ระดับดังนี้

1. ระดับทักษะทางกลไก (Mechanical skill) เป็นพฤติกรรมภายในที่เกิดขึ้นในระดับการรับรู้ (Perception) เป็นระดับความสามารถที่ผู้เรียนแสดงออกทางความจำ (Rote memory) มากกว่าทางความเข้าใจ คือ ผู้เรียนสามารถสะกดคำ บอกความเหมือนและความต่างของคำได้ แต่ยังไม่เข้าใจสิ่งนั้น ๆ
2. ระดับความรู้ (Knowledge) เป็นพฤติกรรมภายในที่เกิดอยู่ในระดับรู้จักและจำได้ (Recognition) คือ ระดับที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจคำหรือข้อความที่พบเห็นบ่อย ๆ ซึ่งแสดงออกถึงความรู้ในกฎเกณฑ์ ข้อเท็จจริง และข้อมูลเกี่ยวกับภาษา
3. ระดับถ่ายโอน (Transfer) เป็นพฤติกรรมภายในที่เกิดขึ้นในระดับความคิด (Reception) คือ ระดับที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้ ผู้เรียนสามารถเข้าใจเรื่องราวใหม่ ๆ ซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างและศัพท์ที่ได้เรียนมาแล้ว
4. ระดับสื่อสาร (Communication) เป็นพฤติกรรมภายในที่เกิดขึ้นในระดับของความเข้าใจ (Comprehension) คือ ความสามารถในการอ่านเรื่องราวที่มีโครงสร้างและศัพท์ใหม่ ๆ ได้

5. ระดับวิเคราะห์วิจารณ์ (Criticism) เป็นระดับวิเคราะห์ (Analyze) และประเมิน (Evaluate) คือ ผู้เรียนสามารถวิจารณ์เรื่องที่อ่านทั้งในแง่การใช้ภาษา (Expression) และลีลาการเขียน (Style) ของผู้เขียนได้ ตัวอย่างเช่น ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ข้อความที่ไม่คุ้นเคยมาก่อน บอกได้ว่าเหตุการณ์นั้นมีผู้สนทนากี่คน เกิดที่ไหน ความรู้สึกของผู้พูดเป็นอย่างไร ผู้เรียนเข้าใจความหมายตามตัวอักษร ความหมายแฝงที่สนะหรือแง่คิด รวมถึงเข้าใจลีลาในการใช้ภาษาด้วย นอกจากนี้ผู้เรียนสามารถประเมินข้อความที่ไม่คุ้นเคยมาก่อน สามารถประเมินได้ในทุกด้าน และมีการเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมด้วย เป็นต้น

เบอมิสเตอร์ (สาขชล เมธาอาภาพันธ์. 2546 : 8-9; อ้างอิงจาก Burmeister 1975) ได้แบ่งระดับการอ่านออกเป็น 7 ระดับ คือ

1. ระดับความจำ (Memory) หมายถึง การจำในสิ่งที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ โดยคำถามหรือกิจกรรมที่ใช้ในระดับนี้จะเกี่ยวกับความจำ

2. ระดับการแปลความหมาย (Translation) หมายถึง การเอาเรื่องราวข้อความที่อ่านไปแปลเป็นรูปอย่างอื่น เช่น การถอดความของข้อความหรือคำจำกัดความของข้อความ การนำใจความจากข้อความไปสร้างเป็นแผนภูมิ แผนที่ หรือไม้ก็ทำกลับกันได้ เป็นต้น

3. ระดับตีความ (Interpretation) หมายถึง การมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้เขียนมิได้บอกไว้ เช่น การให้ผลมาแล้วให้หาสาเหตุ การจับใจความของเรื่องโดยที่ผู้เขียนมิได้บอกไว้ การสรุปจากข้อความที่กล่าวโดยทั่ว ๆ ไป เป็นต้น

4. ระดับการประยุกต์ (Application) เป็นความสามารถระดับค่อนข้างสูงของการเรียนรู้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับความสามารถ 2 อย่างคือ (1) สามารถมองเห็นตัวอย่างเมื่อนำหลักการไปประยุกต์ใช้ (2) ประสบความสำเร็จในการประยุกต์

5. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) หมายถึง ความสามารถในการแบ่งแยกตรวจตราแต่ละส่วนที่ประกอบกันเป็นส่วนที่สมบูรณ์

6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) หมายถึง การนำความคิดเห็นจากแหล่งต่าง ๆ มารวบรวมและเรียบเรียงใหม่

7. ระดับประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การวางมาตรฐานและการตัดสินความคิดหรือสิ่งใดโดยอาศัยมาตรฐานที่ตั้งไว้ เช่น ถ้าเราตกลงวางมาตรฐานของบทละครสมัยใหม่ เราต้องกำหนดไปเลยว่าบทละครสมัยใหม่จะต้องมีคุณลักษณะอย่างไรบ้าง และเมื่อนำบทละครเรื่องใดมาพิจารณาว่าเป็นละครที่ดีหรือไม่ เราก็พิจารณาจากเกณฑ์ที่ตั้งไว้

เมื่อนำการแบ่งระดับการอ่านในแบบต่าง ๆ มาเปรียบเทียบกับกัน จะเห็นได้ว่ามีความคล้ายคลึงกัน จะต่างกันที่ชื่อและเป็นการแบ่งแบบหยาบและละเอียดเท่านั้น การแบ่งของวิชาจิตวิทยา (2541 : 211-212) เซียฟอสส์และรีดเดนซ์ (Searfoss and Readence. 1994 : 231-232) คอนเลย์ (Conley. 1995 : 178) และ สมิท (Smith. 1963 : 262) นั้นแบ่งเป็น 3 ระดับเช่นเดียวกัน เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับกรแบ่งระดับการอ่านของเบอมิสเตอร์ (สายชล เมธาอาภาพันธ์. 2546 : 8-9 ; อ้างอิงจาก Burmeister 1975) แล้วจะเห็นได้ว่าระดับความจำและระดับการแปลความหมายตรงกับระดับความเข้าใจตามตัวอักษร ระดับการตีความและระดับการประยุกต์ตรงกับระดับขั้นตีความ ส่วนระดับการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล ตรงกับระดับนำไปประยุกต์และระดับเชิงวิจารณ์และยังตรงกับระดับการอ่านระดับวิเคราะห์วิจารณ์ของวอลเล็ทและไดสิค (Vallette & Disick. 1972 : 161-168) ซึ่งเป็นการอ่านขั้นสูงสุดนั่นเอง

2. การอ่านเชิงวิจารณ์

2.1 ความหมายของการอ่านเชิงวิจารณ์

คำว่า Critical reading นั้น มีผู้ให้คำนิยามเป็นภาษาไทยไว้หลายคำ เช่น การอ่านเชิงวิจารณ์ การอ่านระดับวิเคราะห์วิจารณ์ การอ่านเชิงพินิจวิเคราะห์ การอ่านเพื่อศึกษาข้อเท็จจริง การอ่านอย่างวิพากษ์วิจารณ์ การอ่านอย่างพินิจไตร่ตรอง การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ เป็นต้น ซึ่งในเอกสารการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอให้ผู้อ่านเข้าใจตรงกันว่าเป็นคำเดียวกัน และผู้วิจัยได้เลือกใช้คำนิยามแทนคำ ๆ นี้ว่า การอ่านเชิงวิจารณ์

นักวิชาการไทยได้ให้ความหมายคำว่า การอ่านเชิงวิจารณ์ไว้ดังนี้

สุนิจ สุตันทวิบูลย์ (2543 : 80-81) ให้ความหมายการอ่านอย่างวิพากษ์วิจารณ์ว่าเป็นการอ่านขั้นสูง ซึ่งผู้อ่านจะต้องนำเอาความหมายในระดับตัวอักษรมาแยกแยะวิเคราะห์เปรียบเทียบกับสิ่งที่รู้มาก่อน แล้วจึงประเมินและในที่สุดใช้วิจารณ์ญาณตัดสินว่าสิ่งที่อ่านนั้นมีความถูกต้อง มีคุณค่าหรือน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด ซึ่งการพิจารณาตัดสินที่เป็นธรรมจะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้อ่านเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านอย่างถูกต้อง ตรงตามเจตนาารมณ์ของผู้เขียน ผู้อ่านต้องตื่นตัวอยู่เสมอ ต้องใช้ความคิดตลอดเวลาที่อ่าน

ประเทิน มหาจันทร์ (2530 : 173) ได้ให้ความหมายคำนี้ไว้ว่า เป็นการอ่านอย่างพินิจวิเคราะห์ คือ การคิดอย่างรอบคอบโดยใช้วิจารณ์ญาณอย่างลึกซึ้ง เป็นการคิดที่มีต่อเรื่องราวที่ได้อ่านจากหนังสือ ผู้อ่านจะต้องใช้วิจารณ์ญาณในการตัดสินความคิดของผู้เขียนว่าเป็นไปในลักษณะใดมากกว่าการที่จะเห็นดีเห็นชอบไปกับความคิดของผู้เขียนโดยสิ้นเชิง การอ่านชนิดนี้มีใช้การอ่านเพื่อความเข้าใจแต่เพียงอย่างเดียว แต่ต้องการความลึกซึ้งมากกว่านั้น กล่าวคือ ผู้อ่านจะต้องมี

ความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านเป็นเบื้องต้น ซึ่งจำเป็นต้องใช้ทักษะสำหรับการอ่านโดยทั่ว ๆ ไป นอกจากนั้น ผู้อ่านยังต้องรู้จักประเมินความคิดของผู้เขียนซึ่งมิได้ระบุไว้ตรง ๆ หากแต่ผู้อ่านจะต้องใช้วิจารณญาณตัดสินเอาเองตามความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านเอง เมื่อเข้าใจแนวคิดของผู้เขียนแล้ว ผู้อ่านก็สามารถวิเคราะห์แนวความคิดนั้นๆ ได้

บันลือ พุกกะวัน (2532 : 24) ให้ความหมายไว้ว่าเป็นการอ่านอย่างพินิจ โดยใช้ความรู้พื้นฐานหรือประสบการณ์ที่พิสูจน์ได้ว่าจริงเป็นเครื่องถ่วงกรองเรื่องราวหรือเหตุการณ์เหล่านั้นว่า ควรเชื่อหรือไม่ มีความสมจริงเพียงใด เพื่อเป็นแนวคิดและเป็นปทัสถานในการตัดสินใจ เลือกรับ ขอมรับ โต้แย้ง แล้วแต่กรณี รวมทั้งเสนอแนะให้แก้ไขสิ่งบกพร่องด้วย ซึ่งการอ่านชนิดนี้นับเป็นจุดสุดยอดของการอ่าน ซึ่งผู้อ่านหรือใช้การอ่านอย่างพินิจได้ดั่งนั้น จะต้องเป็นผู้อ่านมาก ฟังมาก และใฝ่หาความรู้โดยวิธีการต่างๆ อยู่สม่ำเสมอ

นอกจากนี้นักวิชาการต่างประเทศได้ให้ความหมายของการอ่านเชิงวิจารณ์ไว้ดังนี้

โกทลี (Goatly. 2000 : 1) ให้ความหมายของการอ่านเชิงวิจารณ์ว่า เป็นการใช้ความคิดเชิงวิจารณ์ (Critical thinking) ตรวจสอบ ความสมเหตุสมผล ความเชื่อถือได้ และความถูกต้องแน่นอนของสิ่งที่อ่าน

เดอชองก์ (Dechant. 1982 : 331) กล่าวว่า การอ่านเชิงวิจารณ์เป็นการอ่านเพื่อประเมินคุณค่าสิ่งที่อ่าน ผู้อ่านจะต้องค้นหาสิ่งที่ตนสามารถโต้แย้งได้ จะต้องนำประสบการณ์เดิมของตนเข้ามาสัมพันธ์กับเรื่องราวที่กำลังอ่าน ต้องสามารถแยกได้ว่าข้อความใดเป็นข้อเท็จจริง ข้อความใดเป็นความคิดเห็นของผู้เขียน โดยพยายามอ่านให้เข้าใจ รู้เท่าทันการเขียนจงใจของผู้เขียน พงษ์เล็งถึงการเลือกคำมาใช้ และพิจารณาว่าผู้เขียนมีอคติต่อเรื่องที่เขียนหรือไม่ มีการตรวจสอบข้อมูลที่ผู้เขียนคัดลอกมา รวมทั้งพิจารณาชื่อเสียง ความเชื่อถือได้ของผู้เขียน ตลอดจนผู้พิมพ์โฆษณาด้วย นอกจากนี้ผู้อ่านจะต้องค้นหาการอ้างอิงที่ผิด ๆ การอุปมาหรือเปรียบเทียบ การลงความเห็นที่เกินจริง การตัดแปลงเรื่องให้ง่ายจนผิดไปจากเรื่องเดิม หรือการบิดเบือนความจริง

สพาซ และเบิร์ก (Spache & Berg. 1966 : 120) กล่าวถึงการอ่านเชิงวิจารณ์ว่าเป็นการอ่านที่ประกอบด้วยวิเคราะห์และตัดสิน สิ่งที่สำคัญที่สุดในการอ่านระดับนี้คือ การทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านเป็นอย่างดี รู้ถึงสาระข้อเท็จจริงของสิ่งที่อ่าน ต่อมาก็คือการประเมินสิ่งที่อ่านในด้านต่าง ๆ เหล่านี้คือ

- แหล่งข้อมูล โดยพิจารณาไปที่ตัวผู้เขียนว่ามีชื่อเสียงและมีความน่าเชื่อถือในเรื่องที่เขียนหรือไม่ การที่เขียนเรื่องนี้มีจุดประสงค์อะไร มีจุดมุ่งหมายอื่นที่ซ่อนเร้นหรือไม่ รวมทั้งผู้อ่านจะต้องตัดสินใจได้ว่าสิ่งที่ผู้เขียนเขียนนั้นเป็นข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็นได้ด้วย

- สาระความหมายที่ผู้เขียนจงใจให้ผู้อ่านได้รับเมื่ออ่านจบ โดยผู้อ่านต้องสามารถอนุมานในสิ่งที่ผู้เขียนมิได้บอกไว้โดยตรงได้ โดยพิจารณาจากน้ำเสียงของผู้แต่งในเรื่อง (Tone) การเลือกใช้คำ และวิธีการเขียน

- วิธีการที่ผู้เขียนชักจูงโน้มน้าวความคิดของผู้อ่าน โดยพิจารณาว่าผู้เขียนแสดงความคิดเห็นสมเหตุสมผลหรือไม่ ข้อความที่นำมาอ้างนั้นมีความน่าเชื่อถือเพียงไร และมีการสรุปลงความเห็นถูกต้องหรือไม่

เดอร์ (Durr. 1967 : 144) กล่าวว่า การอ่านเชิงวิจารณ์ คือการคิดเชิงวิจารณ์นั่นเอง จะต่างกันเพียงการอ่านต้องมีสิ่งพิมพ์เข้ามาเกี่ยวข้อง การอ่านในลักษณะนี้จะต้องใช้ความสามารถในการตัดสินใจเกี่ยวกับความคิดของผู้เขียน แทนที่จะเป็นเพียงการเข้าใจในความคิดนั้น ๆ เพียงอย่างเดียว

ดังนั้น อาจสรุปได้ว่า การอ่านเชิงวิจารณ์คือ การอ่านที่ใช้ความคิดเชิงวิจารณ์ ประสพการณ์เดิมและข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ มาประเมินสิ่งที่อ่านตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยผู้อ่านต้องสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินเรื่องที่อ่านได้ว่ามีคุณภาพเพียงใด สมเหตุสมผลและน่าเชื่อถือหรือไม่

2.2 การคิดเชิงวิจารณ์

ดังที่กล่าวไว้เบื้องต้นว่าการอ่านเชิงวิจารณ์นั้น ผู้อ่านจะต้องเป็นผู้ที่มีความคิดเชิงวิจารณ์ด้วยและโกทลี (Goatly. 2000 : 1) ได้กล่าวว่า การอ่านเชิงวิจารณ์เป็นการใช้ความคิดเชิงวิจารณ์ (Critical thinking) ตรวจสอบ ความสมเหตุสมผล ความเชื่อถือได้ และความถูกต้องแน่นอนของสิ่งที่อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับเคอร์แลนด์ (Kurland. 2006 : Online) ที่กล่าวว่า การอ่านเชิงวิจารณ์และความคิดเชิงวิจารณ์เป็นสองสิ่งที่เอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน (The two together in harmony) โดยการอ่านเชิงวิจารณ์เป็นเทคนิคของการค้นหาข้อมูลและความคิด จากบทอ่าน ส่วนความคิดเชิงวิจารณ์เป็นเทคนิคของการประเมินข้อมูลและความคิดนั้น ๆ สิ่งใดควรยอมรับและเชื่อถือได้

เดอร์ (Durr. 1967 : 156) กล่าวว่า การอ่านเชิงวิจารณ์ เป็นการอ่านที่ผู้อ่านใช้ความคิดเชิงวิจารณ์พิจารณาตัดสินข้อความที่อ่านในแง่ต่าง ๆ ดังนี้

1. ข้อความนั้นสอดคล้องกับข้ออ้างที่ให้ไว้หรือไม่
2. ข้อความนั้นเป็นข้อสันนิษฐานหรือไม่
3. ข้อความนั้นควรแก่การเชื่อถือหรือไม่
4. ข้อความนั้นมีข้อสรุปอย่างไร
5. ข้อความนั้นจะตั้งสมมุติฐานได้อย่างไร
6. ข้อความนั้นมีทฤษฎีเป็นหลักหรือไม่
7. ข้อความนั้นมีข้อตอบโต้ที่คลุมเครือหรือไม่
8. ข้อความนั้นมีความหมายแคบเกินไปหรือกว้างเกินไปหรือไม่
9. ข้อความนั้นสามารถตั้งปัญหาและกำหนดขอบเขตของปัญหาได้หรือไม่

เวด (Wade. 1995 : 2) ได้กล่าวว่า ผู้ที่มีความคิดเชิงวิจารณ์สามารถแสดงออกในลักษณะ ดังนี้

1. หมั่นตั้งคำถาม
2. นิยามปัญหาเป็น
3. ต้องตรวจสอบหลักฐานเป็น
4. รู้จักวิเคราะห์ข้อสันนิษฐานและอคติ
5. หลีกเลี่ยงการอ้างเหตุผลที่เป็นเรื่องของอารมณ์
6. หลีกเลี่ยงการทำสิ่งที่คิดให้เป็นเรื่องง่ายจนเกินไป
7. หมั่นตีความให้หลากหลาย
8. สามารถจัดการกับปัญหาเรื่องความกำกวมได้

จึงสรุปได้ว่า การคิดเชิงวิจารณ์เป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้เรียนในทุกสาขาวิชา ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักตัดสินปัญหาและแก้ไขปัญหาด้วยหลักเหตุผลและยังมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในอนาคตที่แวดล้อมด้วยข้อมูลข่าวสาร

2.3 องค์ประกอบของการอ่านเชิงวิจารณ์

สุนิจ สุตันทวิบูลย์ (2543 : 82-83) กล่าวว่า สิ่งที่ผู้อ่านต้องพิจารณาอย่างระมัดระวังในการอ่านเชิงวิจารณ์ได้แก่

1. ข้อเท็จจริงและความคิดเห็น
2. วัตถุประสงค์
3. วิธีการของผู้เขียน
4. การอนุมาน
5. การใช้เหตุผลที่ไม่ถูกต้อง

กัลยา ขวนมาลัย (2539 : 40) ได้ศึกษางานของรัสเซลซึ่งได้เสนอเงื่อนไข 4 ประการที่จำเป็นในการอ่านเชิงวิจารณ์คือ

1. มีความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน
2. มีความสงสัยใคร่ถาม และไม่ด่วนลงความเห็น
3. ใช้วิธีวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล หรือมีการค้นคว้าด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์
4. มีการปฏิบัติตามแนวทางจากการวิเคราะห์หรือจากเหตุผล

กัญดา ธรรมมงคล (2525 : 11) ได้สรุปองค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ดังนี้

1. การจำแนกข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็น (Distinguishing fact from opinion)
2. การประเมินข้อสรุป (Evaluation of conclusions)
3. การเข้าใจจุดมุ่งหมาย (Purpose) ทักษะคติของผู้เขียน (Writer's attitude) และน้ำเสียงของเรื่อง (Tone)
4. การนิรนัย (Deduction)
5. การตีความ (Interpretation)

สมเชาว์ ซาตินฤตม (2527 : 32) ได้จำแนกองค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ดังนี้

1. การแยกข้อเท็จจริงและความคิดเห็น (Distinguishing fact and opinion)
2. การสรุปความจากเรื่องที่ย่าน (Drawing conclusion)
3. การประเมินเจตคติของผู้เขียน จุดประสงค์ของผู้เขียน และน้ำเสียงของเรื่อง (Evaluating author's attitude, Evaluating author's purpose and Reacting to the mood or tone)

โรบินสัน (ศิริพร ลิ้มตระกูล. 2534 : 33 ; อ้างอิงจาก Robinson 1980) ได้สรุปองค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ดังนี้

1. การแยกความแตกต่างระหว่างข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น (Distinguishing fact and opinion)
2. การเข้าใจความคิดของผู้เขียน (Recognizing the author's purpose)
3. การตีความหมายเกี่ยวกับภาพหรือสัญลักษณ์ (Interpreting pictures and symbols)
4. การประเมินค่าความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูล (Evaluating credibility of information)
5. การแสดงปฏิกิริยาต่อน้ำเสียงหรือความประทับใจจากข้อความที่อ่าน (Reacting to mood or impression from the reading passage)
6. การทำนายสิ่งที่จะอ่านล่วงหน้าได้ (Anticipating outcomes)
7. การสรุปความตามหลักฐานที่ได้ (Concluding from the evidence)
8. การตัดสินใจอย่างมีเหตุผลและสรุปได้ (Judging reasonably and drawing conclusion)
9. การเปรียบเทียบความเห็นที่คล้ายกันและต่างกันได้ (Comparing and contrasting)
10. การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเวลา สถานที่ การลำดับเรื่อง และเหตุผล (Perceiving relationships among time, places, sequence, cause and effect)
11. การรู้ข้อคิดเห็นหรืออคติของผู้เขียน (Recognizing the author's ideas or bias)
12. การรู้ถึงน้ำเสียงของเรื่อง (Recognizing tone)

สเปซและสเปซ (Spache & Spache. 1973 : 543-544) ได้กล่าวถึงทักษะการอ่านเชิงวิจารณ์ไว้ว่า ประกอบด้วยทักษะย่อย ๆ 33 ทักษะ ดังนี้

1. การคาดการณ์ล่วงหน้า (Anticipating outcomes)
2. การมีความซาบซึ้งต่ออารมณ์ขันและโครงเรื่อง (Appreciating humor, plot)
3. การแยกความคิดเห็นต่างๆ ในเรื่องออกมา (Classifying ideas)
4. การเปรียบเทียบสิ่งที่เหมือนและแตกต่าง (Comparing and contrasting)
5. การคิดเชิงวิจารณ์ (Critical thinking)

6. แยกส่วนที่เป็นความจริงและส่วนที่เป็นความคิดเพ้อฝัน (Distinguishing fact and fancy)
7. การแยกส่วนที่เป็นความจริงและความคิดเห็น (Distinguishing fact and opinion)
8. การสรุปความ (Drawing conclusion)
9. การใช้เหตุผล (Establishing cause and effect)
10. การลำดับเรื่องราว (Establishing sequence)
11. การประเมินทัศนคติของผู้เขียน (Evaluating author's attitude)
12. การประเมินและการมีปฏิกิริยาต่อความคิดที่ผู้แต่งมุ่งแสดง (Evaluating and reacting to ideas in the light of author's purpose)
13. การประเมินและแก้ปัญหาต่าง ๆ (Evaluating and solving problems)
14. การประเมินบทสรุป (Evaluating summaries)
15. การค้นหาสิ่งที่จะมาพิสูจน์ได้ว่าข้อความที่อ่านถูกต้องหรือไม่ (Finding information to prove or disprove a statement)
16. การมีความคิดเห็นของตนเอง (Forming an opinion)
17. การมีความรู้สึกประทับใจ (Forming sensory impressions)
18. การสรุปกฎเกณฑ์ (Generalizing)
19. การบอกลักษณะลีลาของการเขียน (Identifying elements of style)
20. การบอกและประเมินลักษณะนิสัยของบุคคลที่กล่าวถึงในเรื่อง (Identifying and evaluating character traits)
21. การตีความสำนวนภาษา (Interpreting figurative and idiomatic language)
22. การแปลความคิดที่แสดงไว้เป็นนัยโดยผู้แต่งมิได้ระบุไว้ (Interpreting ideas, implied, not stated)
23. การตัดสินข้อความที่ผู้แต่งกล่าวไว้ (Judging author's statements)
24. การตัดสินความสมเหตุสมผลและความถูกต้อง (Judging reasonableness and accuracy)
25. การสรุปโดยอิงความ (Making inference)
26. การตัดสิน (Making judgments)
27. การรับรู้ถึงความสัมพันธ์กันของเรื่องี่อ่าน (Perceiving relationships)
28. การทำนายผลที่จะเกิดขึ้น (Predicting outcomes)

29. การมีปฏิกิริยาต่ออารมณ์ หรือลักษณะความรู้สึกที่บ่งในใจความที่อ่าน
(Reacting to mood or tone)
30. การรู้ถึงปฏิกิริยาทางอารมณ์และแรงบันดาลใจ (Recognizing emotional reactions and motives)
31. การรู้ถึงปัญหาในเรื่องและ โครงเรื่อง (Recognizing story problems and plot structure)
32. การเชื่อมโยงประสบการณ์ในเรื่องกับประสบการณ์ของตน (Relating story experiences to personal experiences)
33. การวิจัย (Research)

กัณนึ่ง (Gunning. 1992 : 251) ได้จำแนกองค์ประกอบในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณได้ ดังนี้

1. การแยกแยะความจริงออกจากความคิดเห็น (Distinguishing fact and opinion)
2. การระบุคำบ่งชี้ถึงการแสดงความคิดเห็น (Identifying the indicator of opinion)
3. การระบุข้อความที่เป็นจริง (Identifying factual paragraph)
4. การระบุการใช้คำ เช่น คำอธิบาย การตัดสิน (Identifying words that show explanation judgment)
5. การพิจารณาทั้งทางตรงและทางอ้อม (Considering directly and indirectly)
6. การระบุภาษาที่เหมาะสม (Identifying appropriate meaning)
7. การสรุปอย่างมีเหตุผล (Drawing reasonable conclusion)
8. การสนับสนุนข้อสรุป (Supporting conclusion)
9. การตัดสินข้อมูลข่าวสาร (Judging information)
10. การบอกอคติของผู้เขียน (Recognizing the author's bias)
11. การชี้บ่งเทคนิคการเขียน (Identify writing style)
12. การพิจารณาข้อสรุป (Examining conclusion)

จากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ อาจสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการอ่านเชิงวิจารณ์มีดังนี้

1. การแยกแยะข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็น
2. การอนุมานสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้
3. การรู้ความมุ่งหมายของผู้เขียน
4. การระบุเทคนิคการอ่าน

5. การตีความ

6. การเข้าใจทัศนคติของผู้เขียนและน้ำเสียงของเรื่อง

2.4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการอ่านเชิงวิจารณ์

ในการศึกษาความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์นั้น ได้มีผู้ศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ไว้ดังนี้

คาร์ลีน (Karlín. 1971 : 209) กล่าวว่า คนส่วนใหญ่มักจะเห็นว่าระดับสติปัญญา มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ โดยให้เหตุผลว่าเด็กที่มีสติปัญญาสูงน่าจะตอบสนองทางความคิดได้ดีกว่าและมีแนวทางในการแก้ปัญหาที่หลากหลายกว่าเด็กที่มีสติปัญญาต่ำ อย่างไรก็ตามมีงานวิจัยที่แสดงผลออกมาว่าเด็กที่มีสติปัญญาสูงเพียงอย่างเดียวไม่ได้เป็นเครื่องประกันว่าผู้นั้นจะมีความสามารถในการคิดเชิงวิจารณ์สูงด้วยเสมอไป คาร์ลีนได้ให้ความเห็นว่าทัศนคติของผู้เรียนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการอ่านในระดับนี้ โดยเขาเชื่อว่าครูผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการอ่านในระดับวิจารณ์ให้แก่ผู้เรียน

เพนเธอร์ (Painter. 1965 : 163-164) กล่าวว่า ผู้เรียนจะมีความสามารถในการอ่านระดับวิจารณ์ได้ดีนั้นจะต้องมีวุฒิภาวะ ภูมิหลัง และประสบการณ์เพียงพอ

สเปซ (สุนิจ สุตินทวิบูลย์. 2543 : 118 ; อ้างอิงจาก Spache 1963. Toward better Reading p. 84) เป็นอีกผู้หนึ่งที่มีความเห็นคล้ายกันเพนเธอร์ โดยเขากล่าวว่า การอ่านในระดับวิจารณ์นั้นเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ ภูมิหลังในการอ่าน และการฝึกฝน มากกว่าที่จะเกี่ยวข้องกับสติปัญญา ซึ่งทุกคนสามารถพัฒนาทักษะในการอ่านระดับนี้ได้ หากมีความตั้งใจและหมั่นฝึกฝนอยู่เสมอ

เดอकिन (นพรัตน์ สรวยสุวรรณ. 2521 : 26-27 ; อ้างอิงจาก Durkin 1974. Teaching Them to Read p. 385-386) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านระดับวิจารณ์ของผู้เรียนนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่านเท่านั้น แต่ขึ้นอยู่กับความซับซ้อนของเรื่องที่อ่านและลักษณะของทักษะในการอ่านระดับวิจารณ์ในแต่ละระดับด้วย และเขายังกล่าวว่านอกจากสภาพอื่นที่จำเป็นแล้ว ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจก็เป็นส่วนสำคัญยิ่งในการเรียนอ่านในระดับวิจารณ์ นอกจากนี้ เขายังให้ความเห็นว่าบรรยากาศในห้องเรียนและทัศนคติที่ผู้เรียนมีต่อครูผู้สอนถือเป็นส่วนสำคัญที่จะส่งเสริมการอ่านระดับวิจารณ์ด้วย

ฮิล (Hill, 1962 : 165-168) กล่าวว่าสิ่งแวดล้อมและบุคคลรอบตัวก็มีส่วนช่วยในการอ่านระดับวิจารณ์ เช่น การที่ครูผู้สอนคอยซักถามพูดคุยถึงเรื่องราวในหนังสือจะสามารถช่วยในการอ่านของผู้เรียนได้ เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักการวิจารณ์หนังสือในขั้นต้น โดยสามารถบอกได้ว่าใครเป็นผู้แต่ง มีความเป็นมาอย่างไร รู้จักสถานที่พิมพ์หนังสือเล่มนั้น ซึ่งนั่นก็คือการฝึกการใช้ทักษะการอ่านระดับวิจารณ์ขั้นต้นนั่นเอง

จะเห็นได้ว่าคนที่ผู้อ่าน จะอ่านในระดับเชิงวิจารณ์ได้ดีและประสบความสำเร็จนั้น ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความพร้อมที่เป็นความสามารถในการอ่านเบื้องต้นเป็นพื้นฐาน ประกอบกับการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่สำคัญของการอ่านในระดับนี้ได้ รวมไปถึงความจำเป็นที่ผู้อ่านต้องคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลหรือช่วยสนับสนุนในการอ่านเชิงวิจารณ์ด้วย

2.5 การวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ พบว่าผู้วิจัยแต่ละท่านได้ทำการวัดความสามารถในทักษะที่ต่างกันขึ้นอยู่กับความสนใจและความสำคัญของการสอนอ่านในระดับนั้น ๆ ผู้วิจัยได้รวบรวมลักษณะและทักษะที่มีผู้ใช้ในการวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ไว้ดังนี้

วอลเล็ท และไดสิค (Vallette & Disick, 1972 : 168-170) ได้เสนอแนวทางในการวัดความสามารถในการอ่านระดับวิเคราะห์วิจารณ์ไว้ดังนี้

1. ให้ผู้อ่านวิเคราะห์ข้อความที่อ่าน โดยสามารถเลือกประโยคให้ตรงกับสภาพหรือสถานการณ์ในเรื่องที่อ่านได้
2. สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับความคิดของผู้เขียน
3. สามารถพูด เขียน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคคลในเรื่องที่อ่านได้
4. สามารถประเมินข้อความที่อ่านเกี่ยวกับการใช้ภาษา วิธีการเรียบเรียง โครงเรื่อง และวิธีการดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน

สายชล เมธาอาภาานนท์ (2546 : 27) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านระดับวิเคราะห์วิจารณ์ของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยวัดทักษะในด้าน

1. ความสามารถในการตัดสินใจข้อความที่เป็นข้อเท็จจริง และข้อความที่เป็นข้อคิดเห็น

2. ความสามารถในการอนุมานสิ่งที่ผู้เขียนมิได้กล่าวไว้โดยตรงในเรื่องราวที่อ่าน
3. ความสามารถในการประเมินทัศนคติของผู้เขียนในเรื่องราวที่อ่าน

ผลการวิจัยพบว่านิสิตมีความสามารถอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 58.61 ทักษะที่มีปัญหา คือ การประเมินทัศนคติของผู้เขียนที่มีต่อเรื่องราวที่อ่าน โดยนิสิตส่วนใหญ่มีความสามารถอยู่ในระดับไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ

สุริรัตน์ ไชยสุริยา (2543 : 57-58) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร โดยวัดทักษะดังต่อไปนี้

1. ความสามารถในการรู้จุดมุ่งหมาย ทัศนคติของผู้เขียนและน้ำเสียงของเรื่อง
2. ความสามารถในการระบุลีลาของการเขียน
3. ความสามารถในการแยกข้อเท็จจริงและความคิดเห็น
4. ความสามารถในการบอกแหล่งที่มาของข้อมูล
5. ความสามารถในการสรุปองค์ความ

ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำโดยมีค่าเฉลี่ยมัธยมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ 47.48 เมื่อพิจารณาตามแผนการเรียนพบว่า แผนการเรียนวิทยาศาสตร์มีความสามารถผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ ส่วนนักเรียนแผนการเรียนศิลป์-ภาษา มีความสามารถไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ

กัญดา ธรรมมงคล (2525 : 4-5) ได้สร้างแบบทดสอบมาตรฐานวัดความสามารถในการอ่านระดับวิเคราะห์วิจารณ์ ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ ๆ ของการอ่านที่จำเป็นสำหรับนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษา โดยวัดความสามารถในการอ่านด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น และข้อคิดเห็นที่มีฐานมาจากข้อเท็จจริง
2. การประเมินข้อสรุปต่าง ๆ ว่าสอดคล้องหรือไม่
3. การเข้าใจถึงจุดมุ่งหมาย ทัศนคติ และวิธีการแสดงความคิดเห็นของผู้เขียน
4. การนิรนัย
5. การตีความ โดยเฉพาะการตีความรายงานการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่านิสิตมีปัญหาในการอ่านระดับวิเคราะห์วิจารณ์ แต่ทักษะที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือการแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น และข้อคิดเห็นที่มีฐานมาจากข้อเท็จจริง

ทัศนีย์ มั่งประยูร (2524 : 35) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ของนักศึกษาวิทยาลัยครูชั้นปีที่ 3 วิชาเอกภาษาอังกฤษ โดยวัดความสามารถในการอ่านด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การสรุปใจความ
2. การสันนิษฐาน
3. การอนุมาน
4. การตีความ
5. การประเมินข้อตอบโต้

ผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีปัญหาในการสรุปใจความและการตีความ จากข้างต้นจะเห็นได้ว่าทักษะที่ผู้วิจัยแต่ละท่านเลือกมาศึกษานั้นแตกต่างกันออกไป สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกทักษะที่จะนำมาศึกษาโดยพิจารณาจากทักษะที่ถือว่าเป็นทักษะพื้นฐานในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารต่าง ๆ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกทดสอบความสามารถของผู้เรียนเป็น 5 ทักษะคือ

1. ความสามารถในการตัดสินใจข้อความที่เป็นข้อเท็จจริง และข้อความที่เป็นข้อคิดเห็น
2. ความสามารถในการอนุมานสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้โดยตรงในเรื่องราวที่อ่าน
3. ความสามารถในการรู้ความมุ่งหมายของผู้เขียน
4. ความสามารถในการเข้าใจข้อความที่อ่านได้ชัดเจนว่าตอนใดเป็นเหตุเป็นผลเปรียบเทียบกับความแตกต่างและความคล้ายคลึงของประเด็นตลอดจนการลำดับเรื่อง
5. ความสามารถในการประเมินทัศนคติของผู้เขียนและน้ำเสียงของบทอ่าน

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเชิงวิจารณ์

3.1 งานวิจัยในประเทศ

ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมงานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ได้ดังนี้คือ

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ของการอ่านเชิงวิจารณ์
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของความสามารถการอ่านเชิงวิจารณ์กับตัวแปรอื่น
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบและการพัฒนาการสอนอ่านเชิงวิจารณ์

3.1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์

สาขชล เมธาอาภาานนท์ (2546 : 39-40) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถในการอ่านระดับวิเคราะห์วิจารณ์ของนิสิตวิชาเอกสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ที่ผ่านการเรียนรายวิชา ENG 321 Analytical and Critical reading I มาแล้ว จำนวน 57 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบความสามารถในการอ่านระดับวิเคราะห์วิจารณ์ มีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัย มีข้อสอบทั้งสิ้น 40 ข้อ วัดสามทักษะคือ ความสามารถในการตัดสินใจข้อความที่เป็นข้อเท็จจริง และข้อความที่เป็นข้อคิดเห็น ความสามารถในการอนุมานสิ่งที่ผู้เขียนมิได้กล่าวโดยตรงในเรื่องราวที่อ่าน และความสามารถในการประเมินทัศนคติของผู้เขียนในเรื่องราวที่อ่าน ผลการวิจัยสรุปว่านิสิตมีความสามารถในการอ่านระดับวิเคราะห์วิจารณ์อยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 58.61 ทักษะที่นิสิตมีคะแนนมากที่สุดคือการตัดสินใจข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงและความคิดเห็น ทักษะที่นิสิตมีคะแนนรองลงมาคือ การอนุมานสิ่งที่ผู้เขียนมิได้กล่าวไว้โดยตรง และทักษะที่นิสิตมีคะแนนน้อยที่สุดคือ การประเมินทัศนคติของผู้เขียนที่มีต่อเรื่องราวที่อ่าน โดยนิสิตส่วนใหญ่มีความสามารถอยู่ในระดับไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ

อ้อยทิพย์ กรมกุล และทัศนีย์ ศรีไพพรรณ (2539 : 80-88) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 2 ต่างกลุ่มคณะวิชาที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยศึกษาความสามารถใน 3 ระดับ คือ ระดับถ่ายโอน (Transfer) ระดับสื่อสาร (Communication) และระดับวิจารณ์ (Criticism) ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยของผู้วิจัยคือ

1. นิสิตกลุ่มคณะมนุษยศาสตร์ กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ และกลุ่มคณะสังคมศาสตร์ มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับวิจารณ์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

2. นิสิตคณะนิเทศศาสตร์มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับวิจารณ์ สูงที่สุด รองลงมาได้แก่ นิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ส่วนนิสิตคณะอื่น ๆ มีความสามารถในการอ่านระดับวิจารณ์ใกล้เคียงกันและเป็นอันดับที่ 3
3. นิสิตเพศชายและเพศหญิงมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษใน 3 ระดับ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
4. สัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชาการอ่านมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสื่อสารสูงที่สุดและมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับวิจารณ์ต่ำที่สุด

ทัศนีย์ มั่งประยูร (2524 : 40-42) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 วิชาเอกภาษาอังกฤษของวิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาจำนวน 109 คนที่กำลังเรียนวิชา ENG 321 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบการคิดเชิงวิจารณ์ของ Watson-Glaser ฉบับภาษาอังกฤษและฉบับแปลเป็นภาษาไทย ผลปรากฏว่า การอ่านเชิงวิจารณ์ของนักศึกษาชายและหญิงไม่แตกต่างกัน และพบว่าทักษะที่มีปัญหามากที่สุดสำหรับนักศึกษาคือ ทักษะการสรุปโดยอิงความ ทักษะที่เป็นปัญหารองลงมาคือ การตีความ ส่วนทักษะที่เป็นปัญหาน้อยที่สุด คือ การรู้จักข้อสันนิษฐาน การอนุมาน และการประเมินข้อโต้ตอบ และพบว่าภาษาอังกฤษเป็นอุปสรรคต่อการอ่านเชิงวิจารณ์ของนักศึกษาเอกภาษาอังกฤษ

3.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ของการอ่านเชิงวิจารณ์

สมเชาว์ ชาตินอุดม (2527 : 54-56) ได้ทำการศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านระดับวิเคราะห์วิจารณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โปรแกรมวิทยาศาสตร์ ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยทดสอบ 5 ทักษะย่อย ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านระดับวิเคราะห์วิจารณ์ของนักเรียนไม่ถึงเกณฑ์ร้อยละ 60 เมื่อพิจารณาทุกทักษะรวมกัน โดยนักเรียนมีความสามารถในการอ่านในทักษะการแยกข้อเท็จจริงและความคิดเห็น แต่มีปัญหาในการอ่านในทักษะการสรุปความ การประเมินเจตคติของผู้เขียน การประเมินจุดประสงค์ของผู้เขียน และการทราบถึงอารมณ์ของเรื่อง และคะแนนเฉลี่ยในแต่ละทักษะของนักเรียนในเขตอำเภอเมืองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนนอกเขตอำเภอเมือง

สุปรียา มาลากาญจน์ (2523 : 25-28) ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างใช้วิจารณญาณก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่านอย่างใช้วิจารณญาณของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช ชั้นปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนจำนวน 50 คนที่กำลังเรียนวิชาภาษาไทย 101 การใช้ภาษา โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบความสามารถทางการอ่านอย่างใช้วิจารณญาณก่อนการใช้แบบฝึก (Pre-test) และหลังการใช้แบบฝึก (Post-test) จำนวน 50 ข้อ และสร้างแบบฝึกการอ่านอย่างใช้วิจารณญาณจำนวน 25 แบบฝึก ผลการวิจัยพบว่า หลังการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัด นักศึกษามีความสามารถในการอ่านต่างจากก่อนการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในทางที่ดีขึ้น

3.1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์กับตัวแปรอื่น

สุริรัตน์ ไชยสุริยา (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 561 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบวัดความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของคอร์เนลระดับเอ็กซ์ (Cornell critical thinking level X) ซึ่งนำมาแปลและปรับภาษาให้เหมาะสมกับนักเรียนไทย และแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในเกณฑ์ไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ และมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณคิดเป็นร้อยละ 47.48 โดยความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จารึก พุ่มพวง (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านกับความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 1 กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 449 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการอ่านและแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 1 มีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านน้อย และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการส่งเสริมการอ่านกับ

ความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบและการพัฒนาการ

ศุภวรรณ เล็กวิไล (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยกลวิธีการเรียนภาษาโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านมีดังนี้

1. รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ คือ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กระบวนการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล รูปแบบการสอนจะเน้นด้านการจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ รวมทั้งได้นำกลวิธีการเรียนภาษาอันได้แก่ กลวิธีทางปัญญา กลวิธีการจำ กลวิธีเมตาคอนนิติป กลวิธีการทดแทน กลวิธีจิตพิสัย และกลวิธีทางสังคม มาประกอบในกระบวนการเรียนการสอน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนเกิดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ครอบคลุมในด้านการเข้าใจ จุดมุ่งหมาย และความคิดของผู้เขียน การแยกข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็น การวิเคราะห์เรื่องราวที่อ่าน การพิจารณาเทคนิคการโฆษณา และการวินิจฉัยสิ่งที่ผ่าน

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.1

3. รูปแบบการสอนกับระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนกลุ่มทดลอง

กัญดา ธรรมมงคล (2525 : 3-5) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบทดสอบมาตรฐานวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ที่เป็นองค์ประกอบสำคัญ ๆ ของการอ่านภาษาอังกฤษที่จำเป็นสำหรับนิสิตบัณฑิตศึกษา และศึกษาวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ของนิสิตก่อนเริ่มเรียนในระดับบัณฑิตศึกษา ตัวอย่างประชากรเป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 4 และ 5 จากสาขาวิชาสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์การแพทย์ วิทยาศาสตร์ประยุกต์ รวมจำนวน 152 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้นวัดความสามารถด้านต่าง ๆ 5 ด้าน ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบทดสอบมาตรฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความสามารถในการเชิงทำนายสูงสุด คือ แบบทดสอบที่วัดความเข้าใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย ทักษะคิด และวิธีการแสดงความคิดของผู้เขียน

2. แบบทดสอบความสามารถการอ่านเชิงวิจารณ์ มีสหสัมพันธ์กับคะแนน GPA ซึ่งเป็นตัวแทนความสามารถทางวิชาการ มากกว่า GPA วิชาภาษาอังกฤษ

3. นิสิตในระดับปริญญาตรีมีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ แต่ที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ เรื่องความสามารถในการแยกแยะข้อความประเภทข้อเท็จจริง ความคิดเห็น และความคิดเห็นที่มีฐานมาจากข้อเท็จจริง

3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

สำหรับงานวิจัยในต่างประเทศนั้น ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านเชิงวิจารณ์ ดังนี้

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการคิดเชิงวิจารณ์
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์

วิจารณ์

3.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์

ลอเรโน (Laureano, 1982 : 3087-A) ได้ทำการศึกษาถึงพัฒนาการความสามารถในการอ่านระดับวิเคราะห์วิจารณ์ของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล 3 แห่งในปอร์โตริโก ที่ศึกษาอยู่ในเกรด 4 เกรด 8 และเกรด 12 รวมจำนวน 259 คน ทั้งนี้เพื่อศึกษาว่า

1. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีพัฒนาการความสามารถด้านการอ่านระดับวิเคราะห์วิจารณ์หรือไม่

2. ความสามารถด้านการอ่านระดับวิเคราะห์วิจารณ์ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกันหรือไม่

3. ความสามารถด้านการอ่านระดับวิเคราะห์วิจารณ์ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงของแต่ละระดับชั้นแตกต่างกันหรือไม่

4. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงส่วนใหญ่ใช้เหตุผลไม่ถูกต้องในหัวข้อใด (Fallacious reasoning) ผลการวิจัยพบว่านักเรียนตั้งแต่ระดับประถมจนถึงระดับมัธยมต้นมีพัฒนาการในการอ่านระดับวิเคราะห์วิจารณ์ โดยความสามารถโดยรวมในการอ่านเพื่อตรวจตรารายการอ้างเหตุผลของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกัน แต่แตกต่างกันเฉพาะในเรื่องของความสามารถในการตรวจตราให้เหตุผลประเภทการอ่อนวอนและการยืนยัน (Appeal-conformity)

เพอราเฮีย (Perahia. 1976 : 2675-A) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านระดับวิเคราะห์วิจารณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 ที่เรียนวิชาเอกเศรษฐศาสตร์และเอกจิตวิทยา วิชาเอกละ 6 คน ซึ่งเป็นผู้มีความสามารถในการอ่านสูง และมีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.2 ขึ้นไป ผู้วิจัยทดสอบโดยการนำบทความ 2 บทความให้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มอ่าน บทความหนึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับวิชาเศรษฐศาสตร์และอีกบทความหนึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับวิชาจิตวิทยา จากการวิจัยพบว่า ก่อนที่จะลงมือตอบ กลุ่มตัวอย่างใช้เวลาอ่านบทความเกิน 50% ของเวลาที่กำหนดให้ ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการอ่านระดับวิเคราะห์วิจารณ์สูง โดยกลุ่มตัวอย่างต้องอาศัยความรู้พื้นฐานในเนื้อหาวิชามาประกอบจึงจะช่วยให้สามารถคิดและตัดสินใจได้เป็นอย่างดี นักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์มีความสามารถในการอ่านคงที่ คืออ่านได้ดีทั้ง 2 บทความ แต่นักศึกษากลุ่มที่เรียนเอกจิตวิทยาได้คะแนนดีเฉพาะบทความที่เป็นวิชาเอกของตน ส่วนบทความทางด้านเศรษฐศาสตร์นั้นอ่านได้ไม่ดีเท่ากับบทความในวิชาเอก นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยอมรับว่าการอ่านระดับวิเคราะห์วิจารณ์เป็นกระบวนการของการคิดและการให้เหตุผล รวมทั้งการตั้งคำถาม การตั้งสมมุติฐาน การคาดการณ์ และการทำนาย

3.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการคิดเชิงวิจารณ์

พิคเคิท และฟอสเตอร์ (Pikkert & Foster. 1996 : 56-64) ได้ศึกษาความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ ของนักศึกษาระดับปริญญาโทภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยคริสเตียนซัทธา วาจา (Satya Wachana Christian University) ประเทศอินโดนีเซีย จำนวน 31 คน โดยเปรียบเทียบความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์วิจารณ์กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษามหาวิทยาลัยในสหรัฐ (ไม่ระบุจำนวน) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบการคิดเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ของคอร์เนลล์ ระดับซีส์ (The Cornell critical thinking test level Z) ซึ่งประกอบด้วยคำถาม 52 ข้อ โดยวัดองค์ประกอบของการคิด 6 ด้านคือ

1. การนิรนัย (Deduction)
2. การให้ความหมาย (Semantics)
3. การตัดสินใจที่น่าเชื่อถือของข้อมูล (Credibility)
4. การตัดสินใจสรุป (Judging conclusions)
5. การวางแผนการทดลอง (Planning experiments)
6. การระบุข้อตกลงเบื้องต้น (Definition and Assumption identification)

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ของมหาวิทยาลัยในอินโดนีเซียมีคะแนนความสามารถด้านการคิดเชิงวิเคราะห์วิจารณ์โดยเฉลี่ยต่ำกว่านักเรียนมัธยมปลายและนักศึกษา มหาวิทยาลัยในสหรัฐ โดยนักศึกษามหาวิทยาลัยอินโดนีเซียมีความสามารถผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 50% เพียง 2 ด้าน คือ การนิรนัยและการตัดสินใจสรุป อย่างไรก็ตามงานวิจัยนี้ยังไม่สามารถสรุปได้ว่าภาษาแม่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยอินโดนีเซียที่แตกต่างกันมีผลต่อความแตกต่างในความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

ชรอค (Shrock. 1994 : 2909-A) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กำลังเรียนรายวิชา GS101 การคิดอย่างสร้างสรรค์และวิเคราะห์วิจารณ์ (Creative and Critical thinking) กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาคณะภาษาอังกฤษและนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ อย่างละ 3 ห้องเรียนที่ได้มาจากการสุ่ม ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ของกลุ่มตัวอย่างโดยการทดสอบก่อน (Pre-test) และหลัง (Post-test) การเรียนรายวิชา GS101 ภายในช่วงระยะเวลา 2 สัปดาห์แรกและ 2 สัปดาห์สุดท้ายของภาคการเรียนนั้น โดยใช้แบบทดสอบ Watson-Glaser Thinking Appraisal ผลการวิจัยพบว่า คณะที่กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษาและช่วงเวลาที่ยังเรียนในรายวิชานั้น ไม่มีผลต่อความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ แต่พบว่ากิจกรรมในชั้นเรียนและวิธีการสอนของครูมีผลต่อความสามารถในการคิดเชิงวิจารณ์ โดยภายในชั้นเรียนและวิธีการสอนของครูมีผลต่อความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ โดยภายในชั้นเรียนที่ครูผู้สอนมีความกระตือรือร้น มีการพูดคุยกับผู้เรียนอย่างเปิดเผยในเรื่องของเนื้อหา จุดประสงค์รายวิชา และความต้องการของครูผู้สอนที่มีต่อผู้เรียนในรายวิชานั้น ๆ สามารถช่วยทำให้ความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ของผู้เรียนเพิ่มขึ้น

3.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์

เดวิดสัน (Davidson. 1971 : 6273-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคำถามของครูกับการตอบสนองของนักเรียนในขณะที่มีกิจกรรมการอ่านแบบปกติกับกิจกรรมการอ่านแบบมุ่งให้ผู้เรียนใช้ความคิดในขณะที่อ่าน การวิจัยครั้งนี้ใช้ครู 9 คนมาสอนบทเรียน 2 บท โดยครูแต่ละคนจะสอนโดยใช้กิจกรรมทั้ง 2 แบบ โดยครูผู้สอน 1 คนจะสอนบทเรียน 1 บทโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบปกติ และอีก 1 บทโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบมุ่งให้ผู้เรียนใช้ความคิดในขณะที่อ่าน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนเกรด 4 จำนวน 90 คนที่ได้มาจากการสุ่ม จากนั้นจึงแบ่งผู้เรียนออกเป็น 18 กลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูที่สอนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบมุ่งให้ผู้เรียนใช้ความคิดในขณะที่อ่านจะถามคำถามประเภทให้ผู้เรียนตีความหรืออนุมานคำตอบเป็นส่วนใหญ่ ส่วนครูที่สอนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบปกติจะเน้นถามคำถามที่เกี่ยวกับการให้ผู้เรียนรวบรวมข้อมูลของสิ่งที่อ่าน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบมุ่งให้ผู้เรียนใช้ความคิดในขณะที่อ่านส่วนใหญ่จะตอบคำถามในเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ และจะแสดงความคิดเห็นมากกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบปกติ
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า พฤติกรรมของครูและนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4. การสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร

4.1 แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

มอโรว์ (อรุณี วิริยะจิตรา, 2532 : 58-65 ; อ้างอิงจาก Morrow 1991 Principles of communicative methodology pp.59-66) ได้ให้แนวคิดกระบวนการเรียนเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้คือ

1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ว่าผู้เรียนเรียนภาษาไปเพื่ออะไร การเรียนการสอนภาษาจึงต้องเรียนจนสามารถนำไปใช้ได้ ไม่ใช่เรียนรู้เพียงวิธีการเท่านั้น
2. เน้นความเข้าใจเรื่องทั้งหมดมากกว่าความสามารถในการแยกวิเคราะห์รายละเอียด ในการสื่อสารจริงเรามุ่งความสนใจไปที่เนื้อความที่สารนั้นต้องการจะสื่อ
3. เน้นกระบวนการในการเรียนเท่ากับรูปแบบของภาษา การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร นอกจากจะให้ความสำคัญที่การสอนภาษาแล้วยังคงให้การเรียนการสอนนั้นมีความสอดคล้องกับกระบวนการที่เกิดขึ้นในการสื่อสารจริง ทั้งนี้เพื่อการสื่อสารที่เหมือนจริงจะได้เกิดขึ้นได้ในชั้นเรียน
4. ให้ผู้เรียนเป็นผู้ใช้ภาษา เนื่องจากผู้เรียนเป็นผู้เดียวที่ต้องการการเรียนรู้ ดังนั้นในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนจึงควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ใช้ภาษาให้มากที่สุด
5. ไม่ถือว่าข้อผิดพลาดเป็นสิ่งที่ต้องแก้ไขเสมอ การเรียนภาษาในอดีตเน้นความถูกต้องของภาษาเป็นสำคัญ ผู้สอนจะแก้ข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุก ๆ ครั้ง ทำให้ผู้เรียนเกิดความไม่มั่นใจในการใช้ภาษา จึงพยายามหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาอยู่เสมอ

เทท (Tait, 2002 : 20-22) กล่าวถึงแนวทางของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่ามีลักษณะดังต่อไปนี้คือ

1. ผู้เรียนที่ทำกิจกรรมเพื่อการสื่อสารมีอิสระในการที่จะใช้ภาษาใดก็ได้ เพื่อให้งานประสบผลสำเร็จ
2. มุ่งเน้นการใช้ภาษาเพื่อให้ประสบผลสำเร็จในการทำกิจกรรม มากกว่าที่จะเป็นการฝึกตัวภาษา
3. ผู้เรียนควรใช้ความคิดเห็นของตนเองในการทำกิจกรรม
4. ผู้เรียนควรมีอิสระในการถาม ตอบเพื่อหาข้อมูล โดยไม่ต้องให้ผู้สอนชี้แนะว่าต้องพูดอะไรและพูดอย่างไร
5. ก่อนเริ่มทำกิจกรรมผู้เรียนจะมีข้อมูลเฉพาะตัวเท่านั้น โดยจะต้องหาข้อมูลที่ขาดหายไปจากเพื่อนที่เป็นคู่ทำกิจกรรม
6. กิจกรรมที่สมควรเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวัน
7. การแก้ไขข้อผิดพลาดควรกระทำหลังจากที่ผู้เรียนได้เสร็จสิ้นการทำกิจกรรมแล้ว

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวไว้ข้างต้นสรุปได้ว่า แนวการสอนเพื่อการสื่อสารเป็นการสอนที่ให้ความสำคัญกับสถานการณ์ในการใช้ภาษามากกว่าการเน้น โครงสร้างไวยากรณ์ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้ใช้ภาษาเป้าหมายในสถานการณ์การสื่อสาร

4.2 หลักการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารจากนักการศึกษาหลายท่าน (Johnson. 1983 : 163-175 ; Larsen-Freeman. 1986 : 123-138 ; อรุณี วิริยะจิตรา. 2532 : 119-127 ; สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2537 : 106-119 และวิสาข์ จิตวิตร์. 2541 : 49-52 สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. เป็นแนวการสอนที่เน้นกระบวนการอ่านในระดับสูงไปสู่กระบวนการอ่านในระดับพื้นฐาน (Top-down) ซึ่งผู้อ่านต้องเข้าใจความหมายรวม ๆ ของบทอ่าน ก่อนที่จะทำความเข้าใจรายละเอียด ผู้อ่านต้องใช้ความรู้เดิมในการเดาเนื้อหาจากบทอ่าน โดยพยายามสรุปความหมายใจความสำคัญ หน้าที่ทางภาษา จุดประสงค์ของบทอ่าน ก่อนที่จะพยายามทำความเข้าใจกับรายละเอียด เช่น เค้าศัพท์ยาก ๆ ในบทอ่าน
2. การออกแบบการสอนอ่านควรเน้นความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้อ่านย่อมมีเหตุผลต่าง ๆ กันในการอ่าน เช่น อ่านเพื่อหาข้อมูล อ่านเพื่อพัฒนาสติปัญญา หรืออ่านเพื่อความสนุกสนานบันเทิง ดังนั้นผู้สอนควรปรับทักษะการอ่านให้เหมาะสมกับจุดประสงค์

ในการอ่าน เช่น ใช้ทักษะในการอ่านแบบเฉพาะเจาะจง (Scanning) เพื่อหาข้อมูลเฉพาะใช้ทักษะอ่านแบบคร่าว ๆ อ่านไปอย่างรวดเร็ว (Skimming) เพื่อรู้ข้อมูลอย่างคร่าว ๆ เช่น อ่านหนังสือพิมพ์ โดยอ่านที่หัวข้อข่าวและตอนท้ายของข่าว

3. วิธีการสอนควรเน้นการสื่อสารอย่างมีความหมาย ผู้สอนควรจัดกิจกรรมการอ่านเพื่อการสื่อสาร โดยให้ผู้อ่าน อ่านอย่างมีจุดมุ่งหมายโดยใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ ไม่ใช่อ่านเพื่อตอบคำถามท้ายบทแต่เพียงอย่างเดียว วิธีสอนอ่านจึงเน้นกิจกรรมดังต่อไปนี้

3.1 การเติมข้อมูลที่ขาดหายไป

3.2 การอ่านเพื่อแก้ปัญหา

3.3 การอ่านเพื่อถ่ายโอนข้อมูล

3.4 การหาจุดประสงค์และทัศนคติของผู้เขียน

3.5 การหาความสัมพันธ์ระหว่างประโยค

4. บทอ่านที่นำมาใช้สอนควรเป็นเอกสารจริง (Authentic materials) เอกสารจริงคือ เอกสารที่ไม่ได้เขียนขึ้นมาเพื่อจุดประสงค์ในการสอนภาษาโดยตรง อาทิเช่น ข่าว ฉลากยา หรือป้ายประกาศ เป็นต้น

5. แบบฝึกหัดอ่านไม่ควรมุ่งที่จะทดสอบความเข้าใจในการอ่าน แต่ควรช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่อ่านดีขึ้น เช่น แบบฝึกหัดในรูปของตาราง แผนภูมิ แผนที่ กราฟ และรูปภาพ

6. การสอนทักษะอ่านไม่ควรแยกสอนจากทักษะอื่น ควรใช้ทักษะสัมพันธ์ในการสอนอ่าน เพื่อให้เกิดการฝึกฝนทักษะอย่างต่อเนื่อง

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่าการสอนอ่านตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน นอกจากนี้บทอ่านที่นำมาใช้สอนนั้นเป็นบทอ่านที่พบในชีวิตประจำวันซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์และคุณค่าของการอ่าน เพราะผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง และกิจกรรมการอ่านยังสามารถถ่ายโอนไปสู่ทักษะอื่น ๆ

4.3 การจัดกิจกรรมและขั้นตอนการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร

อรุณี วิริยะจิตรา (2532 : 128-136) และสุมิตรา อังวัฒนกุล (2537 : 178-179) ได้เสนอขั้นตอนการสอนอ่านที่ช่วยฝึกผู้เรียนให้มีความสามารถในการอ่านเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ขั้นตอนการสอนระยะก่อนอ่าน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจใคร่รู้ในเนื้อหาตลอดจนเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมในการรับสารนั้น ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้คือ

1.1 กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจใคร่รู้ในเนื้อหาของเรื่องทักษะอ่าน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้

1.2 เตรียมผู้เรียนล่วงหน้า เพื่อให้มีความพร้อมในการรับสารนั้น เพื่อให้ผู้เรียนจะได้เข้าใจสารนั้นได้ง่ายขึ้น

2. ขั้นตอนการสอนระหว่างการอ่าน การสอนในระยษนี้เป็นการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสื่อความหมายจากสารที่ได้อ่าน โดยให้ผู้เรียนทราบก่อนว่าจุดมุ่งหมายในการอ่านคืออะไร แล้วจึงให้ผู้เรียนหาข้อมูลต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายที่มีไว้ ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรมด้วยตนเองมีขั้นตอนดังนี้

2.1 บอกจุดมุ่งหมายในการอ่านแก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีเหตุผลในการอ่านและเพื่อให้ผู้เรียนจะได้กำหนดกลยุทธ์ในการอ่านได้ถูกต้อง

2.2 ให้ผู้เรียนหาข้อมูลต่าง ๆ จากสารด้วยตนเองตามจุดมุ่งหมายที่มีไว้

3. ขั้นตอนการสอนระยะหลังการอ่าน การสอนระยะนี้เป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้รับการอ่านมาประกอบกับความรู้ ความคิด และความเห็นของผู้เรียนเพื่อนำไปใช้ในการทำกิจกรรมต่อเนื่องอื่น ๆ ที่มีอยู่ในจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ เช่น นำข้อมูลมาแลกเปลี่ยนกันเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ และ/หรือนำข้อมูลที่ได้รับมาใช้ในการตัดสินใจหาอย่างใดอย่างหนึ่งหรือนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนั้น

จะเห็นได้ว่า กิจกรรมการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารนั้น เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้หาข้อมูลที่ต้องการจากสิ่งที่อ่าน จากนั้นให้ทำกิจกรรมหลังการอ่าน กิจกรรมที่ทำให้เป็นการสื่อความหมายหรือถ่ายโอนความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น โดยการพูดสรุป เขียน หรือสื่อความหมายในรูปแบบผัง ตาราง

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 9 แห่ง ที่เปิดหลักสูตรปริญญาตรีสาขาภาษาอังกฤษ และได้เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบใช้วิธีการสุ่ม (Judgement sampling) จำนวนทั้งสิ้น 326 คน เนื่องจากผู้วิจัยได้เจาะจงกลุ่ม คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ จากมหาวิทยาลัยเอกชน 9 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกริก มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยสยาม และมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าในเรื่องต่าง ๆ เพื่อเป็นข้อมูลแนวทางในการทำวิจัยดังนี้

1. ศึกษาหนังสือ เอกสาร วารสาร บทความ งานวิจัย และวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ และการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร ทั้งในและต่างประเทศ

2. ศึกษาหนังสือ บทความ และงานวิจัยต่าง ๆ เกี่ยวกับการวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง 1 ฉบับ และแบบสอบถามผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร 1 ฉบับ มีรายละเอียดดังนี้

1. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ มีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัย มีข้อสอบทั้งสิ้น 50 ข้อ แบ่งออกเป็น 5 ตอน ๆ ละ 10 คะแนน ดังนี้

ตอนที่ 1 ใช้วัดความสามารถในการตัดสินใจข้อความที่เป็นข้อเท็จจริง และข้อความที่เป็นข้อคิดเห็นมี 10 ข้อ

ตอนที่ 2 ใช้วัดความสามารถในการอนุมานสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้โดยตรงในเรื่องราวที่อ่านมี 10 ข้อ

ตอนที่ 3 ใช้วัดความสามารถในการรู้ความมุ่งหมายของผู้เขียนมี 10 ข้อ

ตอนที่ 4 ใช้วัดความสามารถในการเข้าใจข้อความที่อ่านได้ชัดเจนว่าตอนใดเป็นเหตุเป็นผล เปรียบเทียบความแตกต่างและความคล้ายคลึงของประเด็น ปัญหาและแนวทางแก้ไข ตลอดจนการลำดับเรื่องมี 10 ข้อ

ตอนที่ 5 ใช้วัดความสามารถในการประเมินทัศนคติของผู้เขียนและน้ำเสียงของบทอ่าน

2. แบบสอบถามผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารมีคำถามทั้งหมด 12 ข้อ แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป มี 5 ข้อ คือ

1. เพศ
2. อายุ
3. วุฒิมัธยมศึกษาตอนต้นเข้าศึกษาระดับอุดมศึกษา
4. จำนวนรายวิชาภาษาอังกฤษที่ได้เรียนในระดับอุดมศึกษา
5. ประสบการณ์ในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับประสบการณ์การเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมี 3 ข้อ คือ

1. จำนวนผู้เรียนในชั้นเรียน

2. ลักษณะต่าง ๆ ของบทอ่านที่เรียนในห้องเรียน 12 ชนิด โดยแต่ละชนิดให้เลือกตอบเกี่ยวกับโอกาสที่ใช้ 5 ตัวเลือก คือ มากที่สุด (5) มาก (4) ปานกลาง (3) น้อย (2) และน้อยที่สุด (1) ลักษณะบทอ่าน 12 ชนิดคือ

- 2.1 เรื่องสั้น ชีวิตประวัติ
- 2.2 จดหมาย ไปรษณียบัตร
- 2.3 หนังสือพิมพ์ นิตยสาร
- 2.4 การ์ตูน
- 2.5 เอกสารทางวิชาการ
- 2.6 แผ่นปลิว
- 2.7 คู่มือ
- 2.8 แผ่นภูมิ ตารางสถิติ ตารางเวลา แผนที่
- 2.9 สมุดโทรศัพท์ พจนานุกรม สารานุกรม
- 2.10 คำสั่ง คำเตือน คำแนะนำ
- 2.11 แบบฟอร์ม
- 2.12 ตำราเรียนประจำรายวิชา

3. กิจกรรมการเรียนการสอนอ่านมี 3 ข้อ คือ กิจกรรมก่อนอ่าน กิจกรรมขณะอ่าน และกิจกรรมหลังอ่าน โดยแต่ละกิจกรรมให้เลือกตอบเกี่ยวกับโอกาสในการใช้กิจกรรมนั้น ๆ 5 ตัวเลือก คือ มากที่สุด (5) มาก (4) ปานกลาง (3) น้อย (2) และน้อยที่สุด (1) กิจกรรมของการเรียนการอ่าน 3 ชนิด มีดังนี้

3.1 กิจกรรมก่อนอ่าน มี 4 กิจกรรม

- 3.1.1 คาดการณ์ล่วงหน้าว่าบทอ่านนั้นเกี่ยวกับเรื่องอะไร
- 3.1.2 ทำนายจุดประสงค์ของผู้เขียน
- 3.1.3 เลือกข้อความที่คิดว่าผู้เขียนจะกล่าวถึง
- 3.1.4 ออกความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน

3.2 กิจกรรมขณะอ่าน มี 5 กิจกรรม

- 3.2.1 ตรวจสอบสิ่งที่คาดการณ์ล่วงหน้าว่าตรงกับที่กล่าวไว้ในเรื่องหรือไม่
- 3.2.2 หาความคิดเห็นของผู้เขียน แล้วนำมาเปรียบเทียบกับของตน
- 3.2.3 อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
- 3.2.4 อ่านเพื่อเอารายละเอียด
- 3.2.5 เล่าเรื่องโดยสรุป

3.3 กิจกรรมหลังอ่าน มี 3 กิจกรรม

3.3.1 ได้แสดงบทบาทสมมติ

3.3.2 เขียนเรื่อง หรือเขียนโต้ตอบ

3.3.3 พุดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามและแบบทดสอบไปทดลองกับนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุมที่ได้เรียนรายวิชา ENG344 การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์มาแล้ว จำนวน 30 คน โดยมีวัตถุประสงค์ในการทดสอบคือ

1.1 เพื่อหาค่าความยากง่าย (Degree of difficulty) ค่าอำนาจจำแนก (Power of discrimination) และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ

1.2 เพื่อกำหนดเวลาที่เหมาะสมในการทำแบบทดสอบจริง

1.3 เพื่อปรับปรุงข้อมูลบกพร่องของแบบทดสอบ

ในการทดสอบครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดสอบด้วยตนเอง โดยให้เวลานักศึกษาในการทำแบบทดสอบประมาณ 2 ชั่วโมง

2. นำกระดาษมาตรฐานให้คะแนน โดยใช้เกณฑ์ในการให้คะแนนคือ ข้อทดสอบที่นักศึกษาทำได้ถูกต้องให้ 1 คะแนน ส่วนข้อที่ตอบผิดหรือเว้นไว้ไม่ตอบให้ 0 คะแนน

3. นำผลคะแนนทดสอบในแต่ละตอนมาวิเคราะห์เป็นรายข้อ เพื่อหาความยากง่ายและอำนาจ จำแนกของแบบทดสอบ ทั้งนี้ยึดหลักเกณฑ์ว่า ข้อสอบที่ควรนำไปใช้ควรมีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

4. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามและแบบทดสอบในแต่ละตอนโดยใช้สูตร Cronbach's alpha coefficient โดยแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น = .8857 และแบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่น = .6999

5. นำผลการวิเคราะห์มาประกอบการพิจารณาคัดเลือกและปรับปรุงแก้ไขข้อทดสอบที่ไม่เหมาะสมเหลือเป็นตอนละ 10 ข้อ รวมทั้งหมด 50 ข้อ

6. กำหนดระยะเวลาที่ใช้ในการทำแบบทดสอบฉบับจริงเป็น 1 ชั่วโมง 30 นาที

การรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. นำจดหมายที่อนุมัติโดยสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยไปติดต่อและขออนุญาตสถาบันต่าง ๆ ทั้ง 9 แห่ง เพื่อขอความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถามและการทดสอบ
2. เดินทางไปสถาบันดังกล่าว เพื่อชี้แจงถึงวิธีดำเนินการทดสอบและกำหนดวันเวลาในการสอบ
3. นำแบบสอบถามและแบบทดสอบไปทดสอบนักศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในสถาบันอุดมศึกษาทั้ง 9 แห่ง
4. นำกระดาษคำตอบของนักศึกษาทั้งหมดมาตรวจให้คะแนน นำคะแนนที่ได้จากการตรวจไปวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการตรวจกระดาษคำตอบแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ และแบบสอบถามเรื่องการเรียนรู้การสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร มาวิเคราะห์ดังนี้

1. นำคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์และแบบทดสอบถามเรื่องการเรียนรู้การสอนอ่านภาษาอังกฤษแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร มาหาค่ามัชฌิมเลขคณิต (Arithmetic Mean) และค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ
2. นำค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละของความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์มาเทียบกับระดับความสามารถตามเกณฑ์มาตรฐานดังนี้

ช่วงคะแนน	ความหมาย
80 – 100	ดีมาก
70 – 79	ดี
60 – 69	ปานกลาง
50 – 59	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
0 – 49	ไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ

3. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์กับการเรียนรู้การสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร
4. นำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางและความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

1.1 สูตรการหาระดับความยากง่าย (P) ของข้อสอบ

$$P = \frac{R_u + R_L}{2f}$$

- เมื่อ R_u = จำนวนนักศึกษาในกลุ่มสูงที่ตอบถูก
 R_L = จำนวนนักศึกษาในกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
 f = จำนวนนักศึกษาในแต่ละกลุ่ม

1.2 สูตรการหาค่าอำนาจจำแนก (D)

$$D = \frac{R_u + R_L}{f}$$

- เมื่อ R_u = จำนวนนักศึกษาในกลุ่มสูงที่ตอบถูก
 R_L = จำนวนนักศึกษาในกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
 f = จำนวนนักศึกษาในแต่ละกลุ่ม

1.3 สูตรการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบของ Cronbachs' alpha

Coefficient

$$r = \frac{K}{K-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

- เมื่อ r = ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 s_i^2 = ความแปรปรวนของข้อสอบแต่ละข้อ
 S_t^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบทดสอบทั้งหมด

โดยหาค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อและคะแนนรวมได้จากสูตร

$$s^2 = \frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{N \times N}$$

- เมื่อ s^2 = ค่าความแปรปรวนของคะแนน
 N = นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง
 X = คะแนนสอบของนักศึกษา

2. สถิติที่ใช้ในการจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 สูตรหาค่ามัชฌิมเลขคณิตหรือค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่นักศึกษาที่ทำได้จากแบบทดสอบ

$\sum X$ = ผลบวกของคะแนนของนักศึกษาแต่ละคน

N = จำนวนนักศึกษา

2.2 สูตรการหาค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ

$$\text{ค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ} = \frac{\text{ค่ามัชฌิมเลขคณิต} \times 100}{\text{คะแนนเต็ม}}$$

2.3 สูตรการหาค่าร้อยละ (percentage of frequency)

$$pc = \frac{\sum f \times 100}{n}$$

pc = ค่าร้อยละ

f = ความถี่ในการปรากฏตัวของข้อมูล

n = จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

2.4 สูตรการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างสอบกลุ่มกรณีตัวแปรเดียวด้วย t-test

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1) S_1^2 + (n_2 - 1) S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

เมื่อ t = ค่าเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่ม

$\bar{X}_1$ = ค่าเฉลี่ยของกลุ่มคะแนนสูง

$\bar{X}_2$ = ค่าเฉลี่ยของกลุ่มคะแนนต่ำ

S_1 = ความแปรปรวนของกลุ่มคะแนนสูง

S_2 = ความแปรปรวนของกลุ่มคะแนนต่ำ

n_1 = จำนวนนักศึกษาคะแนนสูง

n_2 = จำนวนนักศึกษาคะแนนต่ำ

2.5 สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากผลคูณของเพียร์สัน โพรดักโมเมนต์ (Pearson Product Moment)

$$r_{sy} = \frac{N\sum_{xy} - \sum_x \sum_y}{\sqrt{[N\sum_{xy}^2 - (\sum_x)^2][N\sum_y^2 - (\sum_y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{sy}	=	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\sum_x$	=	ผลรวมของคะแนนตัวแปรที่ 1
	$\sum_y$	=	ผลรวมของคะแนนตัวแปรที่ 2
	$N\sum_x^2$	=	ผลคูณระหว่างจำนวนนักศึกษาทั้งหมดกับผลรวมของคะแนนตัวแปรที่ 1 ยกกำลังสอง
	$N\sum_y^2$	=	ผลคูณระหว่างจำนวนนักศึกษาทั้งหมดกับผลรวมของคะแนนตัวแปรที่ 2 ยกกำลังสอง
	$\sum_x \sum_y$	=	ผลคูณระหว่างผลรวมของคะแนนตัวแปรที่ 1 กับผลรวมของคะแนนตัวแปรที่ 2
	$N\sum_x$	=	ผลคูณระหว่างจำนวนนักศึกษาทั้งหมดกับผลรวมของผลคูณระหว่างคะแนนตัวแปรที่ 1 กับคะแนนตัวแปรที่ 2

2.6 สูตรทดสอบความมีนัยสำคัญ r

$$O_r = \frac{1 - r}{\sqrt{N}}$$

เมื่อ	O_r	=	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	r	=	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	N	=	จำนวนตัวอย่างประชากร

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน รวมทั้งศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ และหาแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ สำหรับกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 9 แห่ง จำนวน 326 คน ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต มหาวิทยาลัยสยามและมหาวิทยาลัยเกริก ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2549 โดยการสุ่มตัวอย่างแบบวิจักษณ์นิยม

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถามผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ การสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร 1 ฉบับ และแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง 1 ฉบับ โดยมีเกณฑ์มาตรฐานในการวัดความสามารถดังนี้

ช่วงคะแนน	ความหมาย
80 – 100	ดีมาก
70 – 79	ดี
60 – 69	ปานกลาง
50 – 59	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
0 – 49	ไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ

ส่วนผลการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย 4 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา
- ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มีระดับคะแนนสูง และระดับคะแนนต่ำ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 9 แห่ง ที่เปิดหลักสูตรปริญญาตรีสาขาภาษาอังกฤษ คือ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกริก มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยสยาม และมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ประกอบด้วย เพศ อายุ วุฒิการศึกษา จำนวนรายวิชาที่เรียนภาษาอังกฤษ การเรียนภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ สำหรับรายละเอียดของผลการวิเคราะห์มีดังต่อไปนี้

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละ ของนักศึกษาจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	59	18.10
หญิง	267	81.90
รวม	326	100.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักศึกษา จำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาหญิงมากกว่านักศึกษาชาย โดยเป็นนักศึกษาชาย จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 18.10 และเป็นนักศึกษาหญิง จำนวน 267 คน คิดเป็นร้อยละ 81.90

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละ ของนักศึกษาจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	134	41.10
อายุ 20 - 25 ปี	190	58.28
อายุ 26 - 30 ปี	2	0.61
รวม	326	100.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักศึกษา จำแนกตามอายุ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 20 - 25 ปี จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 58.28 รองลงมาคืออายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 41.10 ทั้งนี้ยังมีนักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี เพียง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.61 ตามลำดับ

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละ ของนักศึกษาจำแนกตามวุฒิการศึกษา ก่อนเข้าศึกษา

วุฒิการศึกษา ก่อนเข้าศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนปลาย	222	68.10
ปวช.	98	30.06
ปวส.	3	0.92
กศน.	3	0.92
รวม	326	100.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา ก่อนเข้าศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีวุฒิมัธยมศึกษาตอนปลายก่อนเข้าศึกษา จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 68.10 รองลงมาเป็นวุฒิ ปวช. จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 30.06 ทั้งนี้มีวุฒิการศึกษา ปวส. และ กศน. เท่ากันคือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.92 ตามลำดับ

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละ ของนักศึกษาจำแนกตามจำนวนรายวิชาที่เรียนภาษาอังกฤษ

จำนวนรายวิชาที่เรียนภาษาอังกฤษ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10 รายวิชา	123	37.73
10 รายวิชาขึ้นไป	203	62.27
รวม	326	100.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักศึกษา จำแนกตามจำนวนรายวิชาที่เรียนภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ จำนวนรายวิชาที่เรียนภาษาอังกฤษ 10 รายวิชาขึ้นไป จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 62.27 ส่วนนักศึกษา ที่มีจำนวนรายวิชาที่เรียนภาษาอังกฤษต่ำกว่า 10 รายวิชา จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 37.73

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละ ของนักศึกษาจำแนกตามการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์

การอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์	จำนวน	ร้อยละ
เคย	77	23.62
ไม่เคย	249	76.38
รวม	326	100.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักศึกษา จำแนกตามการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ พบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษาไม่เคยเรียนการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ จำนวน 249 คน คิดเป็นร้อยละ 76.38 ส่วนนักศึกษาที่เคยเรียนอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ มีเพียง 77 คน คิดเป็นร้อยละ 23.62

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย จำนวนผู้เรียนในชั้นเรียน ลักษณะของบทอ่านที่เรียนในห้องเรียน กิจกรรมก่อนอ่าน (Pre-reading activities) กิจกรรมขณะอ่าน (While-reading activities) และกิจกรรมหลังอ่าน (Post-reading activities) สำหรับรายละเอียดของผลการวิเคราะห์มีดังต่อไปนี้

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละ ของนักศึกษาจำแนกตามผู้เรียนในชั้นเรียน

จำนวนผู้เรียนในชั้นเรียน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 คน	64	19.63
20 – 30 คน	23	7.06
31 – 40 คน	0	0
41 – 60 คน	198	60.74
60 คนขึ้นไป	41	12.58
รวม	326	100.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักศึกษา จำแนกตามผู้เรียนในชั้นเรียน พบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษาเรียนอยู่ในห้องเรียนที่มีนักศึกษา จำนวน 41-60 คน คิดเป็นร้อยละ 60.74

ตาราง 7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย จำแนกตามลักษณะบทอ่าน และโอกาสในการใช้

ลักษณะบทอ่าน	โอกาสในการใช้					ค่าเฉลี่ย	เปอร์เซ็นต์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
1.เรื่องสั้น ชีวประวัติ	58 (17.79)	183 (56.13)	54 (16.56)	27 (8.28)	4 (1.23)	2.1902	43.80
2.จดหมาย ไปรษณีย์บัตร	105 (32.21)	150 (46.01)	58 (17.79)	11 (3.37)	2 (0.61)	1.9417	38.83
3.หนังสือพิมพ์ นิตยสาร (บทความโฆษณา โปรแกรมหนังสือละคร ฯลฯ)	186 (57.06)	37 (11.35)	35 (10.74)	42 (12.88)	26 (7.98)	2.0337	40.67
4.การ์ตูน	168 (51.53)	93 (28.53)	45 (13.80)	13 (3.99)	7 (2.15)	1.7669	35.34
5.เอกสารทางวิชาการ	104 (31.90)	64 (19.63)	84 (25.77)	56 (17.18)	18 (5.52)	2.4479	48.96
6.แผ่นปลิว (โปสเตอร์ ป้ายประกาศ ฯลฯ)	41 (12.58)	61 (18.71)	73 (22.39)	149 (45.71)	2 (0.61)	3.0307	60.61
7.คู่มือ (ทำอาหาร ท่องเที่ยว ฯลฯ)	43 (13.19)	94 (28.83)	125 (38.34)	61 (18.71)	3 (0.92)	2.6534	53.07
8.แผนภูมิ ตารางสถิติ ตารางเวลา แผนที่	52 (15.95)	164 (50.31)	79 (24.23)	28 (8.59)	3 (0.92)	2.2822	45.64
9.สมุดโทรศัพท์ พจนานุกรม สารานุกรม	28 (8.59)	191 (58.59)	62 (19.02)	35 (10.74)	10 (3.07)	2.4110	48.22
10.คำสั่ง คำเตือน คำแนะนำ	113 (34.66)	56 (17.18)	62 (19.02)	89 (27.30)	6 (1.84)	2.4448	48.90
11.แบบฟอร์ม (สมัครงาน ฯลฯ)	104 (31.90)	59 (18.10)	68 (20.86)	85 (26.07)	10 (3.07)	2.5031	50.06
12.ตำราเรียนประจำรายวิชา	73 (22.39)	63 (19.33)	70 (21.47)	57 (17.48)	63 (19.33)	2.9202	58.40

ค่าเฉลี่ย = 2.3855 เปอร์เซนต์ = 47.71

ผลการวิเคราะห์โอกาสในการใช้บทอ่านลักษณะต่าง ๆ ของนักศึกษา พบว่า ในภาพรวม นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.3855 โดยคิดเป็นเปอร์เซนต์ เท่ากับ 47.71 ซึ่งยังไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ และเมื่อพิจารณาในแต่ละประเภทพบว่า แผ่นปลิว (โปสเตอร์ ป้ายประกาศ ฯลฯ) คู่มือ (ทำอาหาร ท่องเที่ยว ฯลฯ) แบบฟอร์ม (สมัครงาน ฯลฯ) และตำราเรียนรายวิชา มีคะแนนอยู่ในช่วง 50.06 – 60.61 ซึ่งมีโอกาสในการใช้อยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับลักษณะบทอ่านประเภท เรื่องสั้น ชีวิตประวัติ .จดหมาย ไปรษณียบัตร หนังสือพิมพ์ นิตยสาร (บทความโฆษณา โปรแกรมหนังละคร ฯลฯ) การ์ตูน แผนภูมิ ตารางสถิติ ตารางเวลา แผนที่ สมุดโทรศัพท์ พจนานุกรม สารานุกรม และคำสั่ง คำเตือน คำแนะนำ พบว่า มีคะแนนอยู่ในช่วง 35.34 – 48.96 ซึ่งมีโอกาสในการใช้อ่านอยู่ในระดับไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยเฉพาะบทอ่านประเภท การ์ตูน ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 35.34

ตาราง 8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย จำแนกตามกิจกรรมก่อนอ่าน

กิจกรรมก่อนอ่าน (Pre-reading Activities)	โอกาสในการใช้					ค่าเฉลี่ย	เปอร์เซ็นต์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
1.คาดการณ์ล่วงหน้าว่าบทอ่านนั้นเกี่ยวกับเรื่องอะไร โดยพิจารณาหัวข้อ รูปภาพ แผนภูมิประกอบบทอ่าน	16 (4.91)	53 (16.26)	160 (49.08)	83 (25.46)	14 (4.29)	3.0798	61.60
2.ทำนายจุดประสงค์ของผู้เขียน	45 (13.80)	108 (33.13)	88 (26.99)	83 (25.46)	2 (0.61)		
3.เลือกข้อความที่คิดว่าผู้เขียนจะกล่าวถึง	101 (30.98)	76 (23.31)	99 (30.37)	48 (14.72)	2 (0.61)	2.3067	46.13
4. ออกความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน	29 (8.90)	29 (8.90)	186 (57.06)	67 (20.55)	15 (4.60)		

ค่าเฉลี่ย = 2.7692 เปอร์เซ็นต์ = 55.38

ผลการวิเคราะห์โอกาสในการใช้ของนักศึกษาในเรื่องของกิจกรรมก่อนอ่าน พบว่า ในภาพรวมนักศึกษามีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.7692 โดยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ เท่ากับ 55.38 ซึ่งอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ และเมื่อพิจารณาในแต่ละเรื่อง พบว่า กิจกรรมก่อนอ่านในเรื่องการทำนายจุดประสงค์ของผู้เขียน และเลือกข้อความที่คิดว่าผู้เขียนจะกล่าวถึง มีคะแนนอยู่ในช่วง 53.19 – 60.61 ซึ่งมีโอกาสในการใช้อ่านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นในเรื่องการเลือกข้อความที่คิดว่าผู้เขียนจะกล่าวถึง มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.3067 โดยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ เท่ากับ 46.13

ตาราง 9 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย จำแนกตามกิจกรรมขณะอ่าน

กิจกรรมขณะอ่าน (While-reading Activities)	โอกาสในการใช้					ค่าเฉลี่ย	เปอร์เซ็นต์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
1. ตรวจสอบสิ่งที่คาดการณ์ล่วงหน้าว่าตรง กับที่กล่าวไว้ในเรื่องหรือไม่	17 (5.21)	173 (53.07)	72 (22.09)	60 (18.40)	4 (1.23)	2.5736	51.47
2. หาความคิดเห็นของผู้เขียนแล้วนำมา เปรียบเทียบกับของตน	16 (4.91)	85 (26.07)	114 (34.97)	108 (33.13)	3 (0.92)	2.9908	59.82
3. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ	162 (49.69)	17 (5.21)	30 (9.20)	73 (22.39)	44 (13.50)	2.4479	48.96
4. อ่านเพื่อเอารายละเอียด	52 (15.95)	76 (23.31)	52 (15.95)	116 (35.58)	30 (9.20)	2.9877	59.75
5. เล่าเรื่องโดยสรุป	30 (9.20)	74 (22.70)	83 (25.46)	117 (35.89)	22 (6.75)	3.0828	61.66

ค่าเฉลี่ย = 2.8166 เปอร์เซ็นต์ = 53.33

ผลการวิเคราะห์โอกาสในการใช้ของนักศึกษาในเรื่องของกิจกรรมขณะอ่าน พบว่า ในภาพรวมนักศึกษามีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.8166 โดยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ เท่ากับ 53.33 ซึ่งอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ และเมื่อพิจารณาในแต่ละเรื่องพบว่า หาความคิดเห็นของผู้เขียนแล้วนำมา เปรียบเทียบกับของตน อ่านเพื่อเอารายละเอียด และเล่าเรื่องโดยสรุป มีคะแนนอยู่ในช่วง 59.75 – 61.66 ซึ่งมีโอกาสในการใช้การอ่านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นในเรื่องการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และตรวจสอบสิ่งที่คาดการณ์ล่วงหน้าว่าตรง กับที่กล่าวไว้ในเรื่องหรือไม่ มีคะแนนคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ อยู่ในช่วง 48.96 – 51.47

ตาราง 10 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย จำแนกตามกิจกรรมหลังอ่าน

กิจกรรมหลังอ่าน (Post-reading Activities)	โอกาสในการใช้					ค่าเฉลี่ย	เปอร์เซ็นต์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
1. ได้แสดงบทบาทสมมุติ	22 (6.75)	84 (25.77)	155 (47.55)	54 (16.56)	11 (3.37)	2.8405	56.81
2. เขียนเรื่องหรือเขียนโต้ตอบ เช่น เขียนจดหมาย บทสนทนา แบบฟอร์มวาดรูป	85 (26.07)	47 (14.42)	81 (24.85)	100 (30.67)	13 (3.99)		
3. พุดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	25 (7.67)	117 (35.89)	88 (26.99)	78 (23.93)	18 (5.52)	2.8374	56.75

ค่าเฉลี่ย = 2.7996 เปอร์เซ็นต์ = 55.99

ผลการวิเคราะห์โอกาสการใช้ของนักศึกษาในเรื่องของกิจกรรมหลังอ่าน พบว่า ในภาพรวม นักศึกษามีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.7996 โดยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ เท่ากับ 55.99 ซึ่งอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ และเมื่อพิจารณาในแต่ละเรื่องพบว่า การได้แสดงบทบาทสมมุติ เขียนเรื่องหรือเขียนโต้ตอบ เช่น เขียนจดหมาย บทสนทนา แบบฟอร์มวาดรูป และพุดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน มีคะแนนอยู่ในช่วง 54.42 – 56.81 ซึ่งมีโอกาสในการใช้อ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ของนักศึกษา
ชั้นปีที่ 3 สาขาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

SECTION 1 Distinguishing fact and opinion

SECTION 2 Making inferences

SECTION 3 Recognizing author's purpose

SECTION 4 Recognizing author's writing patterns

SECTION 5 Evaluating author's attitude and tone.

ตาราง 11 คะแนนสูงสุด ต่ำสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการทดสอบทั้ง 5 ทักษะ

ทักษะ	คะแนนต่ำสุด	คะแนนสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
section I	2	10	7.2400	1.5628
section II	0	10	4.2092	1.8903
section III	0	9	5.1446	2.0504
section IV	0	10	4.9323	2.1012
section V	0	9	4.3846	2.1234
รวม	11	44	25.9046	6.3016

n = 326

ผลการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ทั้ง 5 ส่วน พบว่า

SECTION 1 Distinguishing fact and opinion นักศึกษามีคะแนนต่ำสุด 2 คะแนน และมีคะแนนสูงสุด 10 คะแนน โดยมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 7.2400 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.5628

SECTION 2 Making inferences นักศึกษามีคะแนนต่ำสุด 0 คะแนน และมีคะแนนสูงสุด 10 คะแนน โดยมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.2092 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.8903

SECTION 3 Recognizing author's purpose นักศึกษามีคะแนนต่ำสุด 0 คะแนน และมีคะแนนสูงสุด 9 คะแนน โดยมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 5.1446 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.0504

SECTION 4 Recognizing author's writing patterns นักศึกษามีคะแนนต่ำสุด 0 คะแนน และมีคะแนนสูงสุด 10 คะแนน โดยมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.9323 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.1012

SECTION 5 Evaluating author's attitude and tone นักศึกษามีคะแนนต่ำสุด 0 คะแนน และมีคะแนนสูงสุด 9 คะแนน โดยมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.3846 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.1234

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ปัจจัยด้านบุคลิกและความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์

Correlations						
		อายุ	วุฒิการศึกษาก่อนเข้าศึกษา	จำนวนรายวิชาที่เรียนภาษาอังกฤษ	การอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์	Total
เพศ	Pearson Correlation	-0.0458	-0.1098	-0.0286	0.0762	-0.0560
	Sig. (2-tailed)	0.4103	0.0476	0.6070	0.1697	0.3132
อายุ	Pearson Correlation	1	-0.0806	0.4628	-0.3183	-0.2328
	Sig. (2-tailed)		0.1464	0.0000	0.0000	0.0000
วุฒิการศึกษาก่อนเข้าศึกษา	Pearson Correlation		1	-0.2153	0.0355	0.0832
	Sig. (2-tailed)			0.0001	0.5234	0.1338
จำนวนรายวิชาที่เรียนภาษาอังกฤษ	Pearson Correlation			1	-0.4760	-0.0712
	Sig. (2-tailed)				0.0000	0.1998
การอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์	Pearson Correlation				1	0.0948
	Sig. (2-tailed)					0.0876

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ปัจจัยด้านบุคคลและความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์อย่างมีระดับนัยสำคัญที่ 0.05 อายุ วุฒิการศึกษา และจำนวนรายวิชาที่เรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์อย่างมีระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มีระดับคะแนนสูง และระดับคะแนนต่ำ

ตาราง 13 เปรียบเทียบจำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างกลุ่มนักศึกษาระดับคะแนนสูงและระดับคะแนนต่ำ จำแนกตามทักษะทั้ง 5 ด้าน

ทักษะ	กลุ่ม	จำนวน นักศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	t	df	Sig. (2-tailed)
section I	กลุ่มสูง	152	8.5921	0.7034	29.8729	251	0.0000
	กลุ่มต่ำ	101	5.3069	1.0464			
section II	กลุ่มสูง	132	6.0299	1.2198	28.2287	255	0.0000
	กลุ่มต่ำ	123	2.3089	0.8409			
section III	กลุ่มสูง	95	7.5053	0.7127	35.4437	203	0.0000
	กลุ่มต่ำ	110	2.7455	1.1287			
section IV	กลุ่มสูง	84	7.5952	0.8084	40.6599	166	0.0000
	กลุ่มต่ำ	84	2.1905	0.9115			
section V	กลุ่มสูง	100	6.9600	0.9420	37.3186	222	0.0000
	กลุ่มต่ำ	124	2.2016	0.9541			

ผลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มีระดับคะแนนสูง และระดับคะแนนต่ำเกี่ยวกับคะแนนสามารถของทักษะทั้ง 5 ด้าน พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนนสูงและต่ำมีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ทุกทักษะ

ตาราง 14 จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามกลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนนสูงและต่ำ

กลุ่มนักศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
กลุ่มสูง	90	33.6333	3.4688
กลุ่มต่ำ	94	18.5532	2.8685

ผลการวิเคราะห์ห้กลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนนสูงและต่ำ พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนนสูง (ตั้งแต่ 75% ขึ้นไป) มีจำนวน 90 คน และมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 33.6333 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.4688 ส่วนกลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนนต่ำ(น้อยกว่า 25%) มีจำนวน 94 คน และมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18.5532 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.8685

ตาราง 15 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มีระดับคะแนนสูงและระดับคะแนนต่ำ เกี่ยวกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means			
F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	
2.6710	0.1039	32.1933	182	0.0000	

ผลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มีระดับคะแนนสูงและระดับคะแนนต่ำ เกี่ยวกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนนสูงและต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญที่ 0.05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สรุปสาระสำคัญและผลการวิจัยได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ และหาแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษในเชิงวิจารณ์

สมมุติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่มีระดับคะแนนสูง ระดับคะแนนต่ำ และได้รับการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารแตกต่างจากความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ของนักศึกษาที่มีระดับคะแนนสูง ระดับคะแนนต่ำ ที่ไม่ได้รับการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร
2. นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่มีความสามารถสูงในการอ่านเชิงวิจารณ์ มีความสามารถในทักษะย่อยแตกต่างจากนักศึกษาที่มีความสามารถต่ำ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 9 แห่งที่เปิดหลักสูตรปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาอังกฤษและได้เลือก

กลุ่มตัวอย่างแบบใช้วิจารณญาณ (Judgment sampling) จำนวนทั้งสิ้น 326 คน เนื่องจากผู้วิจัยได้เจาะจงกลุ่มคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ จากมหาวิทยาลัยเอกชน 9 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกริก มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยสยาม และมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

2. เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง 1 ฉบับ และแบบสอบถามผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร 1 ฉบับ มีรายละเอียดดังนี้

2.1 แบบทดสอบความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ มีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัย มีข้อสอบทั้งสิ้น 50 ข้อ แบ่งออกเป็น 5 ตอน ๆ ละ 10 คะแนน ดังนี้

ตอนที่ 1 ใช้วัดความสามารถในการตัดสินใจข้อความที่เป็นข้อเท็จจริง และข้อความที่เป็นข้อคิดเห็นมี 10 ข้อ

ตอนที่ 2 ใช้วัดความสามารถในการอนุมานสิ่งที่ผู้เรียนไม่ได้กล่าวไว้โดยตรงในเรื่องราวที่อ่านมี 10 ข้อ

ตอนที่ 3 ใช้วัดความสามารถในการรู้ความมุ่งหมายของผู้เขียนมี 10 ข้อ

ตอนที่ 4 ใช้วัดความสามารถในการเข้าใจข้อความที่อ่านได้ชัดเจนว่าตอนใดเป็นเหตุเป็นผล เปรียบเทียบความแตกต่างและความคล้ายคลึงของประเด็น ปัญหาและแนวทางแก้ไข ตลอดจนการลำดับเรื่องมี 10 ข้อ

ตอนที่ 5 ใช้วัดความสามารถในการประเมินทัศนคติของผู้เขียนและน้ำเสียงของบทอ่านมี 10 ข้อ

2.2 แบบสอบถามผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารมีคำถามทั้งหมด 12 ข้อ แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป มี 5 ข้อ คือ

1. เพศ
2. อายุ
3. วุฒิมัธยมศึกษาตอนต้นเข้าศึกษาระดับอุดมศึกษา
4. จำนวนรายวิชาภาษาอังกฤษที่ได้เรียนในระดับอุดมศึกษา
5. ประสบการณ์ในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับประสบการณ์การเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมี 3 ข้อ คือ

1. จำนวนผู้เรียนในชั้นเรียน
2. ลักษณะต่าง ๆ ของบทอ่านที่เรียนในห้องเรียน 12 ชนิด โดยแต่ละชนิดให้เลือกตอบเกี่ยวกับโอกาสที่ใช้ 5 ตัวเลือก คือ มากที่สุด (5) มาก (4) ปานกลาง (3) น้อย (2) และน้อยที่สุด (1) ลักษณะบทอ่าน 12 ชนิดคือ

- 2.1 เรื่องสั้น ชีวิตประวัติ
- 2.2 จดหมาย ไปรษณียบัตร
- 2.3 หนังสือพิมพ์ นิตยสาร
- 2.4 การ์ตูน
- 2.5 เอกสารทางวิชาการ
- 2.6 แผ่นปลิว
- 2.7 คู่มือ
- 2.8 แผ่นภูมิ ตารางสถิติ ตารางเวลา แผนที่
- 2.9 สมุดโทรศัพท์ พจนานุกรม สารานุกรม
- 2.10 คำสั่ง คำเตือน คำแนะนำ
- 2.11 แบบฟอร์ม
- 2.12 ตำราเรียนประจำรายวิชา

2.3 กิจกรรมการเรียนรู้การสอนอ่านมี 3 ข้อ คือ กิจกรรมก่อนอ่าน กิจกรรมขณะอ่าน และกิจกรรมหลังอ่าน โดยแต่ละกิจกรรมให้เลือกตอบเกี่ยวกับโอกาสในการใช้กิจกรรมนั้น ๆ 5 ตัวเลือก คือ มากที่สุด (5) มาก (4) ปานกลาง (3) น้อย (2) และน้อยที่สุด (1) กิจกรรมของการเรียนการสอน 3 ชนิด มีดังนี้

2.3.1 กิจกรรมก่อนอ่าน มี 4 กิจกรรม

- 2.3.1.1 คาดการณ์ล่วงหน้าว่าบทอ่านนั้นเกี่ยวกับเรื่องอะไร
- 2.3.1.2 ทำนายจุดประสงค์ของผู้เขียน
- 2.3.1.3 เลือกข้อความที่คิดว่าผู้เขียนจะกล่าวถึง
- 2.3.1.4 ออกความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน

2.3.2 กิจกรรมขณะอ่าน มี 5 กิจกรรม

- 2.3.2.1 ตรวจสอบสิ่งที่คาดการณ์ล่วงหน้าว่าตรงกับที่กล่าวไว้ในเรื่อง

หรือไม่

2.3.2.2 หาความคิดเห็นของผู้เขียน แล้วนำมาเปรียบเทียบกับ

ของตน

2.3.2.3 อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

2.3.2.4 อ่านเพื่อเอารายละเอียด

2.3.2.5 เล่าเรื่องโดยสรุป

2.3.3 กิจกรรมหลังอ่าน มี 3 กิจกรรม

2.3.3.1 ได้แสดงบทบาทสมมุติ

2.3.3.2 เขียนเรื่อง หรือเขียนโต้ตอบ

2.3.3.3 พูดย่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

3. การรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. นำจดหมายที่อนุมัติโดยสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยไปติดต่อกับและขออนุญาตสถาบันต่าง ๆ ทั้ง 9 แห่ง เพื่อขอความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถามและการทดสอบ

2. เดินทางไปสถาบันดังกล่าว เพื่อชี้แจงถึงวิธีดำเนินการทดสอบและกำหนดวันเวลาในการสอบ

3. นำแบบสอบถามและแบบทดสอบไปทดสอบนักศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในสถาบันอุดมศึกษาทั้ง 9 แห่ง

4. นำกระดาษคำตอบของนักศึกษาทั้งหมดมาตรวจให้คะแนน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนเช่นเดียวกับเกณฑ์ในการทดลองใช้แบบทดสอบ และนำคะแนนที่ได้จากการตรวจไปวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการตรวจกระดาษคำตอบแบบทดสอบและแบบสอบถามของนักศึกษามาวิเคราะห์ดังนี้

1. แบบทดสอบ

1.1 หาค่าความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยพิจารณาแยกในแต่ละทักษะและรวมทุกทักษะ

1.2 จำนวนนักศึกษาค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ในแต่ละระดับเกณฑ์ความสามารถ โดยพิจารณาแยกในแต่ละทักษะ

2. แบบสอบถาม

หาค่าร้อยละของจำนวนนักศึกษาในแต่ละข้อคำถามของตอนที่ 1 และตอนที่ 2

สรุปผลการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน อยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 51.8092 ทักษะการอ่านเชิงวิจารณ์ที่นักศึกษามีคะแนนมากที่สุดคือ ทักษะที่ 1 ความสามารถในการตัดสินใจข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อความที่เป็นข้อคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 72.40 อยู่ในระดับดี ทักษะที่นักศึกษามีคะแนนรองลงมาคือ ทักษะที่ 3 ความสามารถในการรู้ความมุ่งหมายของผู้เขียนคิดเป็นร้อยละ 51.446 อยู่ในเกณฑ์ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ ส่วนอีกสามทักษะไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ คือ ความสามารถในการเข้าใจข้อความที่อ่านได้ชัดเจนว่าตอนใดเป็นเหตุเป็นผล เปรียบเทียบความแตกต่างและความคล้ายคลึงของประเด็น ตลอดจนการลำดับเรื่อง ความสามารถในการประเมินทัศนคติของผู้เขียนและน้ำเสียงของบทอ่าน และความสามารถในการอนุมานสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้โดยตรงในเรื่องราวที่อ่าน คิดเป็นร้อยละ 49.323, 43.846 และ 42.092 ตามลำดับ

2. นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 90 คน มีคะแนนสูง (ตั้งแต่ 75% ขึ้นไป) และมีคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์คิดเป็นร้อยละ 33.6333 นักศึกษาจำนวน 94 คน มีคะแนนต่ำ (น้อยกว่า 25%) และมีคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์คิดเป็นร้อยละ 18.5532

3. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีระดับคะแนนสูงและระดับคะแนนต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ และความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ มีความสัมพันธ์กับอายุ วุฒิการศึกษา และจำนวนรายวิชาที่เรียนภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. โอกาสในการใช้บทอ่านลักษณะต่าง ๆ ตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารคิดเป็นร้อยละ 47.71 อยู่ในระดับไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยผ่านปลิว มีโอกาสในการใช้มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 60.61 อยู่ในระดับปานกลาง ตำราเรียนประจำรายวิชา คู่มือ และแบบฟอร์ม มีโอกาสใช้คิดเป็นร้อยละ 58.40, 53.07 และ 50.06 ตามลำดับ อยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ ส่วนบทอ่านอีก 8 ชนิดคือ เรื่องสั้น ชีวประวัติ จดหมายไปรษณียบัตร หนังสือพิมพ์ นิตยสาร เอกสารทางวิชาการ แผนภูมิ สมุดโทรศัพท์ คำสั่ง คำเตือน คำแนะนำ มีโอกาสใช้คิดเป็นร้อยละ 35.34-48.96 อยู่ในระดับไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ

6. โอกาสในการใช้กิจกรรมต่าง ๆ ตามขั้นตอนของการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร พบว่า กิจกรรมก่อนอ่าน กิจกรรมขณะอ่าน และกิจกรรมหลังอ่าน มีโอกาสในการใช้คิดเป็นร้อยละอยู่ในช่วง 53.33-55.99 ซึ่งอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ

7. จากสมมุติฐานข้อ 1 ผลการวิเคราะห์ พบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ที่มีระดับคะแนนสูง (ตั้งแต่ 75% ขึ้นไป) มีจำนวน 90 คน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 33.63 ส่วนกลุ่มที่มีระดับคะแนนต่ำ (น้อยกว่า 25%) มีจำนวน 94 คน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18.55 ทั้งสองกลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญที่ 0.05 และความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์กับการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ปรากฏในส่วนอภิปรายผลข้อ 3

8. จากสมมุติฐานข้อ 2 ผลการวิเคราะห์ พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่มีความสามารถสูงในการอ่านเชิงวิจารณ์ มีความสามารถในทักษะย่อยแตกต่างจากนักศึกษาที่มีความสามารถต่ำอย่างมีระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ทุกทักษะ

อภิปรายผล

ผลการศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า มีประเด็นสำคัญซึ่งผู้วิจัยนำมาอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์อยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำคิดเป็นร้อยละ 51.81 เมื่อพิจารณาความสามารถในการอ่านแต่ละทักษะ พบว่า นักศึกษามีความสามารถในการอ่านทักษะที่ 1 การตัดสินใจข้อความเป็นข้อเท็จจริง และความคิดเห็นมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 72.40 ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของสายชล เมธาอาภาณนท์ (2546), สมเชาว์ ชาตินฤดม (2527),

กัญดา ธรรมมงคล (2525) และนพรัตน์ สรวยสุวรรณ (2521) ที่พบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านทักษะนี้ได้ดีกว่าทักษะอื่น ๆ เช่นกัน การที่นักศึกษาสามารถทำคะแนนได้ดีในทักษะนี้น่าจะเป็นเพราะนักศึกษาได้ผ่านการเรียนเกี่ยวกับคำแนะนำ (Guidelines) และตัวชี้แนะ (Clues) ที่ใช้เป็นตัวบ่งชี้หรือพิจารณาข้อความที่อ่านนั้นเป็นข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็นมาแล้ว อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้พบว่า มีข้อทดสอบ 1 รูปแบบที่นักศึกษาส่วนใหญ่ตอบผิด คือ ข้อทดสอบที่เป็นข้อความที่เป็นเหตุการณ์ที่ยังไม่เกิดขึ้น ประเภทใช้กริยาช่วย will เช่น ข้อทดสอบข้อที่ 2 “Thailand Unforgettable” will be the slogan next year as Tourism Authority of Thailand (TAT) highlights the country’s natural beauty, beaches and national heritage. และข้อที่ 10 According to Ms. Juthamas, for the local market the TAT will expand potential Tourism spots as well as form partnerships and alliances with local administrations and chief executive officers of companies operating in the region to increase marketing channels and networks.

ทักษะที่นักศึกษามีคะแนนรองลงมาคือ ทักษะที่ 3 ความสามารถในการรู้ความมุ่งหมายของผู้เขียนคิดเป็นร้อยละ 51.45 อยู่ในเกณฑ์ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรรัตน์ ไชยสุริยา (2543) ที่พบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการรู้จุดมุ่งหมายของผู้เขียนอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ อาจเป็นเพราะผู้เรียนได้รับการฝึกฝนในชั้นเรียนทั้งในชั่วโมงฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยและภาษาอังกฤษในด้านรู้จุดมุ่งหมายโดยเฉพาะในเนื้อหาวิชาภาษาไทย ทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ด้านนี้ และถ่ายโอนมาใช้ในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งผลการวิเคราะห์ของผู้วิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์มีความสัมพันธ์กับวุฒิการศึกษา ตามตาราง 12 และตาราง 3 นักศึกษาจำนวนร้อยละ 68.10 จบจากมัธยมศึกษาตอนปลาย และยังคงสอดคล้องกับคำกล่าวของรัสเซลล์ จี สโตฟเฟอร์ (อ้างถึงในสุรรัตน์ ไชยสุริยา 2543: 60) ที่ว่า เมื่อผู้เรียนได้รับการสอนอ่านและคิดเชิงวิจารณ์ในภาษาแม่และเมื่อเรียนภาษาต่างประเทศก็จะสามารถถ่ายทอดทักษะในการอ่านเชิงวิจารณ์ในภาษาแม่มาใช้ในภาษาต่างประเทศได้ และผู้วิจัยได้พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ทำข้อทดสอบข้อ 6 ซึ่งเป็นข้อความโฆษณาได้ถูกต้อง” Give your feet a treat and slip them into Clarks’ latest line up of fashionably trendy shoes under its Spring/Summer Collection 2006. This season, Clarks is inspired by the textures and colours of nature, from rural homeland to desert heat. This season’s range emphasizes-lightweight and natural with flexible unstructured styles and soft leathers, in a wide range of funky and fresh colours. The range includes a core casual collection, sandals, the Privo collection for the alternative person and a smart collection ตรงกับคำกล่าวของสุนิจ สุตันทวิบูลย์ (2543: 88) ว่า ในการเขียนงานทุกชนิดผู้เขียนย่อมต้องมีวัตถุประสงค์ เช่น เขียนเพื่อให้ความบันเทิง เพื่อชักจูงให้ผู้อ่านคล้อยตาม เพื่อวิพากษ์วิจารณ์

หรือเพื่อปลูกเร้าความรู้สึกหรือจิตสำนึกบางอย่างของผู้เขียนเป็นต้น ตัวอย่างงานเขียนที่มีวัตถุประสงค์ชัดเจน ได้แก่ การเขียนข้อความโฆษณานั้นเอง

สองทักษะที่ไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำคือ ทักษะที่ 2 ความสามารถในการอนุมานสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้โดยตรงในเรื่องราวที่อ่านและทักษะที่ 4 ความสามารถในการเข้าใจข้อความที่อ่านได้ชัดเจนว่าตอนใดเป็นเหตุเป็นผล เปรียบเทียบความแตกต่างและความคล้ายคลึงของประเด็น ตลอดจนการลำดับเรื่องของบทอ่าน คิดเป็นร้อยละ 42.09 และ 49.32 ตามลำดับนั้น น่าจะเป็นเพราะว่าโจทย์ที่ใช้ในการทดสอบทักษะเหล่านี้ประกอบด้วยประโยคที่มีโครงสร้างสลับซับซ้อน เช่น ประโยคในทักษะ 2 ข้อ 1 Salt, Which has always been the most widely used seasoning in the world, was so important in Roman times that it was given for monthly wages to the soldiers. ประโยคในทักษะ 4 ข้อ 1 On each episode of the television program, viewers watching the show vote for their favorite singers by telephone, and then the singers with the least votes are cut. เป็นประโยคประเภท Compound – complex sentence ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของเพ็ญศรี รังสิยากุล (2544 : 5, 32-33) ที่ว่า สาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนจำนวนมากมีปัญหาในการอ่านอังกฤษไม่เข้าใจคือ ผู้เรียนไม่เข้าใจประโยคพื้นฐานหรือโครงสร้างประโยค เมื่อผู้เรียนอ่านพบข้อความที่มีโครงสร้างสลับซับซ้อนมาก ๆ ทำให้ไม่สามารถแยกประโยคได้ว่า ส่วนใดทำหน้าที่อะไรบ้างในประโยค ดังนั้นจึงไม่สามารถทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้เท่าที่ควร

อีกทักษะที่ไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำคือ ทักษะที่ 5 ความสามารถในการประเมินทัศนคติของผู้เขียนและน้ำเสียงของบทอ่านคิดเป็นร้อยละ 43.85 สอดคล้องกับงานวิจัยของสายชล เมธาอาภา นนท์ (2546) และสุรรัตน์ ไชยสุริยา (2543) ที่พบว่าผู้เรียนได้คะแนนในทักษะนี้น้อยที่สุดและมีคะแนนอยู่ในระดับไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ ซึ่งสุนิจ สุตฉันทวิบูลย์ (2543) ได้กล่าวว่า ในการอ่านอย่างวิพากษ์วิจารณ์ผู้อ่านจะละเอียดที่จะจับน้ำเสียงของผู้เขียนไม่ได้ เพราะหากจับน้ำเสียงของผู้เขียนผิดไปจะทำให้เข้าใจความหมาย และวัตถุประสงค์ของผู้เขียนผิดไปด้วย เช่น ข้อทดสอบที่ 9 และ 10

It's not that hard to become an English teacher in Thailand. If you have a degree, a TEFL certificate and white skin you'll almost certainly land a job somewhere. The vast majority of schools demand the above criteria but little else. Whereas back in the West a painstaking background check would be carried out on those wishing to work with children, over here no such reassurance are sought หากผู้อ่านไม่สามารถจับน้ำเสียงของบทอ่านว่าผู้เขียนรู้สึกเป็นห่วงในการรับชาวต่างชาติเป็นครูสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย จะทำให้ไม่เข้าใจว่าผู้เขียนมีทัศนคติที่ไม่เห็นด้วยต่อกระบวนการที่ไม่รัดกุมของการพิจารณาคัดเลือกชาวต่างชาติเข้าเป็นครู และต้องการให้มีความเข้มงวด ตรวจสอบคุณสมบัติโดยเฉพาะผู้ที่สอนเด็กในโรงเรียนต่าง ๆ

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ของนักศึกษาที่มีคะแนนสูงจำนวน 90 คน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 33.63 มีความแตกต่างจากนักศึกษาที่มีคะแนนต่ำจำนวน 90 คน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18.55 และแตกต่างในทุกทักษะอย่างมีระดับนัยสำคัญที่ 0.05 อาจเป็นเพราะระดับสติปัญญาของแต่ละบุคคลซึ่งสอดคล้องกับค่ากล่าวของจอห์น ดับเบิลยู ฮาร์กเกอร์ (อ้างถึงใน กัญญา ธรรมมงคล 2525 : 66) ที่ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นกระบวนการทางสติปัญญา (Intellectual process) หรืออาจเป็นเพราะคุณภาพการสอนของครู ซึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถทางภาษาและการสอนของครู ดังคำกล่าวของคาร์ทไรท์ (อ้างถึงในนุชนาฎ วรยศศรี 2544 : 31) ที่ว่าพฤติกรรมการสอนของครูมีส่วนสำคัญยิ่งในการชี้แนะพฤติกรรมการเรียนที่เกิดขึ้นหรือไม่เกิดขึ้นในห้องเรียน

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ซึ่งสอดคล้องกับทัศนีย์ มั่งประยูร (2524) ที่พบว่า ความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงไม่แตกต่างกัน ส่วนอายุ วุฒิการศึกษา และจำนวนรายวิชาที่เรียนภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์ความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของการ์ดเนอร์และแลมเบิร์ต (Gardner and Lambert 1985 : 9) ว่า เวลาที่ใช้เรียนในแต่ละหลักสูตรมีความสำคัญมากในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ถ้าผู้เรียนใช้เวลาในการเรียนมาก โอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนก็มีมากขึ้น ซึ่งเพนเทอร์ (Painter: 1965 : 163-164) ได้กล่าวในทำนองเดียวกันว่าผู้เรียนจะมีความสามารถในการอ่านระดับวิจารณ์ได้ดีนั้นจะต้องมีวุฒิภาวะ ภูมิหลัง และประสบการณ์เพียงพอ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารกับความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น พบว่า การเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำในด้านกิจกรรม ก่อนอ่าน กิจกรรมขณะอ่าน กิจกรรมหลังอ่าน คิดเป็นร้อยละ 53.38, 53.33 และ 55.99 ตามลำดับ ส่วนด้านบทอ่านที่ใช้ในการสอนอยู่ในระดับไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำคิดเป็นร้อยละ 47.71 เมื่อพิจารณาในแต่ละประเภท พบว่า แผ่นปลิว (โปสเตอร์ ป้ายประกาศ ฯลฯ) เป็นบทอ่านชนิดเดียวที่มีโอกาสใช้ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 60.61 โดยมีตำราเรียนประจำวิชา เป็นบทอ่านที่มีโอกาสใช้สูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับบทอ่านชนิดอื่น ๆ ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำคิดเป็นร้อยละ 58.40 ส่วนหนังสือพิมพ์ นิตยสาร มีโอกาสใช้ในระดับไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำคิดเป็นร้อยละ 40.67 โดยมีบทอ่านประเภทการ์ตูนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 38.83

และที่พบว่าความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำคิดเป็นร้อยละ 51.81 น่าจะพิจารณาได้ว่านักศึกษาคอร์ได้รับการสอนอ่านตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารในระดับที่มากขึ้น ตามที่วิสาข์ จัตุวัตร (2541 : 49-52) ได้กล่าวในเรื่องของบทอ่านในการสอนการอ่านตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารว่าบทอ่านที่นำมาใช้สอนต้องเป็นเอกสารจริง (Authentic Material) ซึ่งใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น โฆษณา ข่าว ฉลากยา หรือป้ายประกาศ แบบฝึกหัดอ่านตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่อ่านดีขึ้น ส่วนแบบฝึกหัดในรูปของตาราง แผนภูมิ แผนที่ กราฟ และรูปภาพจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ทำให้เข้าใจบทอ่านดีขึ้น

นอกจากนั้นยังกล่าวว่า ทักษะการอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านต้องใช้ความคิดที่ว่องไว (Active Process) ความสามารถในการอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนั้นมีสองระดับคือ ผู้อ่านต้องมีความเข้าใจ (Comprehension) ซึ่งใช้ความสามารถทางด้านโครงสร้างภาษาและไวยากรณ์แปลความหมายโดยตรงของประโยคและอีกระดับหนึ่งคือความสามารถในการตีความ (Interpretation) คือผู้อ่านไม่เพียงแต่แปลความหมายจากคำและประโยคเท่านั้น แต่ยังตีความหมายของประโยคต่าง ๆ โดยการอนุมานจากความสัมพันธ์ของประโยค และจากผลงานวิจัยของคาร์ทมิล (อ้างถึงในวิรัช คูหาวันต์ 2547 : 18-32) พบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารมีความสามารถในการอ่านและเขียนสูงกว่าผู้เรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู น่าจะสรุปได้ว่าถ้านักศึกษาปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้รับการสอนอ่านตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารในระดับสูงขึ้นไปน่าจะทำให้ความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์อยู่ในระดับที่สูงขึ้น

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการเรียนการสอน

1.1 ครูผู้สอนควรนำวิธีการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารมาใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ ให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนการอ่านบ่อย ๆ โดยการคัดสรรบทอ่านที่ไม่มีในบทเรียนมาช่วยเสริมในการเรียนการสอน เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร สารานุกรม และบทอ่านจากเครือข่าย คอมพิวเตอร์ เพราะเป็นส่วนที่จะทำให้เกิดความหลากหลายในบทอ่าน และครูจะยังสามารถตั้งคำถามที่เอื้อต่อการอ่านเชิงวิจารณ์ได้มากขึ้น

1.2 ครูควรส่งเสริมให้มีการอภิปรายในชั้นเรียนบ่อย ๆ เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกแสดงความคิดเห็นและได้รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น พร้อมกับพิจารณาข้อมูล ข้อเท็จจริง

หรือข้อสรุปปัญหาต่าง ๆ ว่าเพียงพอ สมเหตุสมผลหรือไม่ นอกจากนี้การช่วยกันรวบรวมความคิดที่ต่างกันในตัวข้อเดียวกัน เป็นการเอื้อประโยชน์ในการอ่านเชิงวิเคราะห์อย่างยิ่ง

1.3 ควรมีการอบรมครูผู้สอนในระดับชั้นต่าง ๆ ให้เห็นความสำคัญของการอ่านและการคิดเชิงวิจารณ์ โดยเน้นให้เห็นความสำคัญในประเด็นความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ของผู้เรียนจะสามารถเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อได้รับการฝึกและสอนเท่านั้น และในประเด็นการสอนอ่านเชิงวิจารณ์นั้นสามารถสอนผู้เรียนได้ตั้งแต่ในระดับชั้นเล็ก ๆ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทำวิจัยในการอ่านเชิงวิจารณ์ในทักษะการอ่านอื่น ๆ นอกเหนือจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษา เช่น ทักษะการทำนายผลที่จะเกิดขึ้น ทักษะการตีความหมายเกี่ยวกับภาพหรือสัญลักษณ์ ทักษะการตีความสำนวนภาษา เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อศึกษาว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการใดและมีปัญหาในทักษะใดบ้าง ซึ่งจะเป็แนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

2.2 ควรทำการวิจัยในด้านของตัวแปรที่มีผลต่อการอ่านเชิงวิจารณ์ เช่น ผลสัมฤทธิ์ในรายวิชาการอ่านเพื่อความเข้าใจ วิธีการสอนของครู ทักษะคิดในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กมล โปธิเย็น. จะทำอะไรเมื่อใจไม่ยอมอ่าน (หนังสือ). กรุงเทพฯ : สารวิงसन, 2545.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. สถิติสำหรับงานวิจัย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.
- กัลยา ขวนมาลัย. การอ่านเพื่อชีวิต. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2539.
- กัญดา ธรรมมงคล. การสร้างแบบทดสอบมาตรฐานวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเชิง
วิจารณ์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- จารึก พู่พวง. ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านกับความสามารถใน
การอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 1
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ถ่ายเอกสาร, 2536.
- ทัศนีย์ มั่งประยูร. ความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 วิชาเอกภาษาอังกฤษ
วิทยานิพนธ์ของวิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร, 2524.
- นพรัตน์ สรวายสุวรรณ. ศึกษาความสามารถในการอ่านระดับวิจารณ์ของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ)
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ถ่ายเอกสาร, 2521.
- นุชนาฏ วรยศศรี. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ วิทยานิพนธ์ กศ.ม (การอุดมศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร,
2544.
- บันลือ พลุกะวัน. มิติใหม่ในการสอนอ่าน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2532.
- ประเทิน มหาจันทร์. การสอนอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2530.
- เพ็ญศรี รังสิยากุล. การอ่านเพื่อศึกษาข้อเท็จจริง : Critical Reading. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, 2544.
- วิรัช กุหาวันต์. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาลัยเขตพณิชยการพระนคร โดยใช้กิจกรรมการสอน
ภาษาเพื่อการสื่อสาร วิทยานิพนธ์ ศศ.ม (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ถ่ายเอกสาร
2547.

วิสาข์ จิตวิวัฒน์. การสอนอ่านภาษาอังกฤษ. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2541.

ศิริพร ลิ้มตระกูล. การอ่านภาษาไทยหน่วยที่ 1-7. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมมาธิราช, 2534.

ศุภวรรณ เล็กวิไล. การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านอย่างมีวิจารณ์ด้วยกลวิธีการเรียนภาษา
โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์
ค.ด. (หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ถ่ายเอกสาร, 2539.

สมเชาว์ ชาตินฤดม. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านระดับวิจารณ์ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอน
ภาษาอังกฤษ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร, 2527.

สมุทรา เซ็นเชาวนิช. เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.

สายชล เมธาอาภาภานนท์. การศึกษาความสามารถในการอ่านระดับวิเคราะห์วิจารณ์ของนิสิตเอก
ภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
(ภาษาศาสตรศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร, 2546.

สุนิจ สุตัญหาวิบูลย์. อ่านอังกฤษให้สัมฤทธิ์ผล. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

สุปรียา มาลากาญจน์. เปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านอย่างใช้วิจารณ์ก่อนและหลังการใช้
แบบฝึกการอ่านอย่างใช้วิจารณ์ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง วิทยาลัย
ครูนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร, 2523.

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2532.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2537.

- สุริรัตน์ ไชยสุริยา. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและ
ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์
ค.ม (การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร, 2543.
- อรุณี วิริยะจิตรา. การเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2532.
- อ้อยทิพย์ กรมกุล และทัศนีย์ ศรีไพพรรณ. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนิสิตต่างกลุ่มคณะวิชาที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับตำราวิชาการอ่านของ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วารสารภาษาปริทัศน์, 2539.
- Anderson, Neil J. **Exploring Second Language Reading**. Toronto : Heinle, 1999.
- Bond, Guy L. and Miles A. Tinker. **Reading Difficulties**. New York : Meredith, 1967.
- Conley, Mark W. **Content Reading Instruction: A Communicative Approach 2nd ed**. New
York : McGraw-Hill, 1995.
- Davidson, Jane Louise. **The Relationship between Teachers 'Questions and Pupils'
Responses during a Directed Reading Activity and a Directed Reading Thinking
Activity**. Dissertation Abstracts International. 12 (31) : 6273-A: 1971.
- Dechant, Emerald V. **Improving the Teaching of Reading**. New Jersey : Prentice-Hall, 1982.
- Durr, William K. **Reading Instruction: Dimensions and Issues**. Boston : Houghton Mifflin,
1967.
- Gardner, R.C. and W.E. Lambert. **Attitudes and Motivation in Second Language Learning**.
Rowley : Newbury House, 1985.
- Goatly, Andrew. **Critical Reading and Writing**. London: Routledge, 2000.
- Grabe, William and Fredricka L., Stoller. **Teaching and Researching Reading**. London :
Pearson Education, 2002.
- Gunning, Thomas G. **Creating Reading Instruction for All Children**. USA : A Simon &
Schuster, 1992.
- Hill, Jeraldine. **Teaching Critical Reading in the Middle Grades : Dimensions and Issues**.
Boston : Houghton Mifflin, 1962.
- Johnson, Keith. **Communicative Syllabus Design and Methodology**. 2nd ed. Oxford :
Pergamon, 1983.

- Karlin, Robert. **Teaching Elementary Reading: Principles and Strategies**. America : Harcourt Brace Jovanovich, 1971.
- Kurland, Dan. [www.Critical Reading.com](http://www.CriticalReading.com) [Accessed July 20, 2006]
- Larsen-Freeman, Diane. **Techniques and Principles in Language Teaching**. Oxford : Oxford University, 1986.
- Laureano, Anibal. **An Investigation of Growth in the Critical Reading Ability of Puerto Rican Students in Grades Four, Eight, and Twelve**. Dissertation Abstracts International. 7(42): 3087-A : 1982.
- Nuttall, Chirstine. **Teaching Reading Skills**. 3rd ed. Oxford : Macmillan, 2005.
- Pikkert, Joost JJ&Foster, Leslie. “Critical Thinking Skills Among Third Year Indonesian English Students”. **RELC Journal**. 2(27) : 56-64 ; 1996.
- Perahia, Pauline Julia. **Critical Reading Patterns of College Students Majoring in Economics or Psychology**. Dissertation Abstracts International. 5(37) : 2675-A 1976.
- Painter, Helen W. **Critical Reading in the Primary Grades: Dimension and Issues**. Boston : Houghton Mifflin, 1965.
- Searfoss, Lyndon W. and Readence, John E. **Helping Children Learn to Read**. 3rd ed. USA : Asimon & Schuster, 1994.
- Spache, George D. & Berg, Paul C. **The Art of Efficient Reading**. London : Collier Macmillan, 1966.
- Spache, George D. & Spache, Evelyn B. **Reading in the Elementary School**. 3rd ed. Boston: Allyn & Bacon, 1973.
- Smith, Nila B. **Reading Instruction for Today’s Children**. New Jersey : Prentice Hall, 1963.
- Shrock, Sharon A. **The Critical Thinking Activities, Abilities, and Behaviors of Freshmen in a University Critical Thinking Course**. Dissertation 8(54) : 1994.
- Tait, Steven. “Ingredients for Successful Communicative Task”, **Thai Tesol Focus**. 15(1) : 20 ; 2002.
- Vallette, Rebecca M. and Disick, Renee S. **Modern Language Performance Objectives And Individualization**. New York : Harcourt Brace-Javanovich, 1972.
- Wade, C. **Critical Thinking**. Teaching-Resource-Center 1995. Available : Google : utc.edu [Accessed July 20, 2006].

แบบสอบถามผู้เรียนภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
เกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ข้อมูลที่ท่านจะกรุณาให้เหล่านี้จะไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านแต่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษในประเทศไทย ผู้วิจัยใคร่ขอขอบคุณในการร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

กรุณาเขียนเครื่องหมาย ลงใน ตามความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

- เพศ ชาย หญิง
- อายุ ต่ำกว่า 20 ปี 20-25 ปี
 26-30 ปี 30 ปีขึ้นไป
- วุฒิทางการศึกษาก่อนเข้าศึกษา ณ มหาวิทยาลัยแห่งนี้

ป.มัธยมศึกษาตอนปลาย	ปวช.	ปวส.	ป.กศน.	อื่น ๆ

- ท่านเรียนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษามาแล้วจำนวนกี่รายวิชา
 ต่ำกว่า 10 รายวิชา 10 รายวิชาขึ้นไป
- ท่านเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์มาแล้วหรือไม่
 เคย ไม่เคย

ตอนที่ 2 ประสิทธิภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

6. จำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนของท่าน

- ต่ำกว่า 20 คน   20-30 คน
 31-40 คน   41-60 คน
 60 คนขึ้นไป

7. ลักษณะของบทอ่านที่ท่านเรียนในห้องเรียน

ลักษณะบทอ่าน	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. เรื่องสั้น ชีวประวัติ					
2. จดหมาย ไปรษณียบัตร					
3. หนังสือพิมพ์ นิตยสาร (บทความ โฆษณา โปรแกรมหนังสือละคร ฯลฯ)					
4. การ์ตูน					
5. เอกสารทางวิชาการ					
6. แผ่นปลิว (โปสเตอร์ ป้ายประกาศ ฯลฯ)					
7. คู่มือ (ทำอาหาร ท่องเที่ยว ฯลฯ)					
8. แผนภูมิ ตารางสถิติ ตารางเวลา แผนที่					
9. สมุดโทรศัพท์ พจนานุกรม สารานุกรม					
10. คำสั่ง คำเตือน คำแนะนำ					
11. แบบฟอร์ม (สมัครงาน ฯลฯ)					
12. ตำราเรียนประจำรายวิชา					

กิจกรรมของการเรียน การอ่าน

กิจกรรมก่อนอ่าน (Pre-reading Activities)

กิจกรรม	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. คาดการณ์ล่วงหน้าว่าบทอ่านนั้นเกี่ยวกับเรื่องอะไร โดยพิจารณาหัวข้อ รูปภาพ แผนภูมิประกอบบทอ่าน					
2. ทำนายจุดประสงค์ของผู้เขียน					
3. เลือกข้อความที่คิดว่าผู้เขียนจะกล่าวถึง					
4. ออกความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน					

กิจกรรมขณะอ่าน (While-reading Activities)

กิจกรรม	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. ตรวจสอบสิ่งที่คาดการณ์ล่วงหน้าว่าตรงกับที่กล่าวไว้ในเรื่องหรือไม่					
2. หากความคิดเห็นของผู้เขียนแล้วนำมาเปรียบเทียบกับของตน					
3. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ					
4. อ่านเพื่อเอารายละเอียด					
5. เล่าเรื่องโดยสรุป					

กิจกรรมหลังอ่าน (Post-reading Activities)

กิจกรรม	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. ได้แสดงบทบาทสมมุติ					
2. เขียนเรื่องหรือเขียนโต้ตอบ เช่น เขียนจดหมาย บทสนทนา แบบฟอร์มวาดรูป					
3. พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ อ่าน					